

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 764/96 af 22. april 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 1808/95 om åbning og forvaltning af GATT-bundne fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugsprodukter, industri- og fiskerivarer og om visse gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår tilpasning af disse kontingenter 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 765/96 af 26. april 1996 om fastsættelse af produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 766/96 af 26. april 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 767/96 af 26. april 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 768/96 af 26. april 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira 10
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 769/96 af 26. april 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 1237/95 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for stabilisering af de udbytter, der anvendes til beregning af godtgørelser efter forordning (EØF) nr. 1765/92 12
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 770/96 af 26. april 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 3002/92 om fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af og/eller bestemmelse for produkter fra intervention 13
- Kommissionens forordning (EF) nr. 771/96 af 26. april 1996 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger 15

Kommissionens forordning (EF) nr. 772/96 af 26. april 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris.....	17
* Kommissionens forordning (EF) nr. 773/96 af 26. april 1996 om særforanstaltninger, der fraviger forordning (EØF) nr. 3665/87, (EØF) nr. 3719/88 og (EØF) nr. 1964/82 i oksekødssektoren	19
* Kommissionens forordning (EF) nr. 774/96 af 26. april 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 716/96 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmarkedet i Det Forenede Kongerige	21
Kommissionens forordning (EF) nr. 775/96 af 26. april 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	22
Kommissionens forordning (EF) nr. 776/96 af 26. april 1996 om udstedelse af eksportlicenser for frugter og grøntsager med forudfastsættelse af restitutioner	24

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

96/278/EF:

* Kommissionens beslutning af 31. januar 1996 om kapitalrekonstruktion af selskabet Iberia (!).....	25
---	----

Berigtigelser

* Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 294/96 af 15. februar 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 1489/95 om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager (EFT nr. L 38 af 16. 2. 1996)	44
* Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 623/96 af 9. april 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 1489/95 om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager (EFT nr. L 89 af 10. 4. 1996)	44

(!) Tekst af betydning for EØS

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 764/96

af 22. april 1996

om ændring af forordning (EF) nr. 1808/95 om åbning og forvaltning af GATT-bundne fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugsprodukter, industri- og fiskerivarer og om visse gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår tilpasning af disse kontingenter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har ved forordning (EF) nr. 1808/95⁽¹⁾ besluttet som led i GATT hvert år på visse betingelser at åbne fællesskabstoldkontingenter til nedsat told eller nultold for visse landbrugsprodukter, industri- og fiskerivarer;

Fællesskabet har i overensstemmelse med sit tilbud i forbindelse med FN's konference om handel og udvikling (UNCTAD) og i betragtning af den særlige karakter af handelen med jute- og kokosvarer åbnet toldpræferencer for disse varer med oprindelse i visse udviklingslande, som siden 1971 har bestået i en gradvis nedsættelse af todsatserne i den fælles toldtarif uden kvantitative lofter og fra 1978 i en fuldstændig suspension af disse satser;

fra den 1. januar 1995 gælder en ny generel toldpræferenceordning, som indebærer en modulering af todsatserne; der er risiko for, at denne nye situation kan forstyrre viderførelsen og udviklingen af de traditionelle samhandelsmønstre mellem leverandørlandene af de pågældende varer og Fællesskabet; det er derfor vigtigt, at Fællesskabet uden for GATT autonomt åbner fællesskabstoldkontingenter for forarbejdede jute- og kokosvarer til nultold for fastsatte mængder i perioden 1. januar 1995 til 31. december 1998; da denne forordning dette år først finder anvendelse fra den 1. juli, bør der fastsættes bestemmelser om åbning af de pågældende kontingenter fra denne dato til den 31. december 1995 for hele den årlige kontingentmængde;

i forbindelse med forhandlingerne om Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union blev det, for at opretholde disse landes traditionelle handelsmøn-

stre, aftalt at forhøje kontingenterne for de varer, der er opført i del A og B i bilag IV til forordning (EF) nr. 1808/95, med 5 %;

nævnte forordning bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1808/95 foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

«Rådets forordning (EF) nr. 1808/95 af 24. juli 1995 om åbning og forvaltning af GATT-bundne fællesskabstoldkontingenter og visse andre fællesskabskontingenter for visse landbrugsprodukter, industri- og fiskerivarer og om visse gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår tilpasning af disse kontingenter».

2) I artikel 1 indsættes følgende stykke:

«1a. Tolden ved indførsel til Fællesskabet af de varer, der er opført i bilag V, suspenderes fuldstændigt inden for de mængder og perioder, der er anført for hver enkelt vare.»

3) I artikel 4, stk. 1, ændres tallene »10 540 000« og »1 200 000« til henholdsvis »11 067 000« og »1 260 000«.

4) I del B i bilag IV ændres tallene »2 316 000« og »2 069 000« i kolonnen »Kontingentmængde (ECU)« til henholdsvis »2 432 000« og »2 172 000«.

5) Bilag V i bilaget til denne forordning tilføjes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1995 til den 31. december 1998.

⁽¹⁾ EFT nr. L 176 af 27. 7. 1995, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. april 1996.

På Rådets vegne

W. LUCHETTI

Formand

BILAG

»BILAG V

Liste over toldkontingenter for forarbejdede varer af jute og kokos (*)

Løbe-nummer	KN-kode	Taric- underopdeling	Varebeskrivelse	Kontingent- periode	Årlig mængde (tons)	Toldsats
09.0107	5310		Vævet stof af jute eller andre bastfibre hen- hørende under pos. 5303	fra 1. juli til 31. december 1995 og fra 1. januar 1996 til 31. december 1998	68 000	Fritagelse
	5607 10 00		— af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
			Gulvtæpper og anden gulvbelægning af tekstilmaterialer, vævede, ikke tuftede eller fremstillet ved flocking, også konfektione- rede; kelim-, sumach- og karamanietæpper samt lignende håndvævede tæpper:			
	ex 5702 39 90	* 10	— gulvbelægning, med luv, ikke konfek- tionerret, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
	ex 5702 49 90	* 10	— gulvbelægning, med luv, konfektione- ret, af jute eller andre bastfibre henhø- rende under pos. 5303			
	ex 5702 59 00	* 10	— gulvbelægning, uden luv, ikke konfek- tionerret, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
	ex 5702 99 00	* 10	— gulvbelægning, uden luv, konfektione- ret, af jute eller andre bastfibre henhø- rende under pos. 5303			
			Gulvtæpper og anden gulvbelægning af tekstilmaterialer, tuftede også konfektione- rede:			
	ex 5703 90 90	* 10	— andre varer, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
			Vævede bånd, bortset fra varer henhørende under pos. 5807; bånd bestående af sam- menlimede parallellagte garner eller fibre:			
	ex 5806 39 00	* 10	— andre vævede bånd, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
	ex 5806 40 00	* 10	— bånd bestående af sammenlimede pa- rallagte garner eller fibre, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
			Vægbeklædning af tekstilmaterialer:			
	5905 00 50		— i andre tilfælde, af jute eller andre bast- fibre henhørende under pos. 5303			

Løbe-nummer	KN-kode	Taric- underopdeling	Varebeskrivelse	Kontingent- periode	Årlig mængde (tons)	Toldsats
09.0109	5702 20 00		Gulvbelægning af kokosfibre	fra 1. juli til 31. december 1995 og fra 1. januar 1996 til 31. december 1998	9 000	Fritagelse
09.0111	6305 10 90		Sække og poser, af den art der anvendes til emballage — af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303	fra 1. juli til 31. december 1995 og fra 1. januar 1996 til 31. december 1998	98 000	Fritagelse

(*) Med forbehold af de almindelige tariferingsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur tjener varebeskrivelsen alene til orientering, da toldordningen i dette bestemmes af KN-koden. Hvor der er angivet et »ex« foran KN-koden, bestemmes toldordningen både af KN-koden og den tilsvarende varebeskrivelse.*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 765/96

af 26. april 1996

om fastsættelse af produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsord-
ning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1863/95⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsord-
ning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 3072/95⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 3,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1722/93 af 30. juni 1993 om gennemførelsesbestem-
melser for produktionsrestitutioner i korn- og rissek-
toren⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1516/95⁽⁶⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 1722/93 er det fastsat, på hvilke
betingelser produktionsrestitutionen ydes; beregnings-
grundlaget er fastsat i forordningens artikel 3; de således
beregneede restitutioner skal fastsættes en gang om måne-
den, og de kan ændres, hvis priserne for majs og/eller
hvede og/eller byg varierer betydeligt;

de produktionsrestitutioner, der skal fastsættes ved nærvæ-
rende forordning, bør justeres med de i bilag II til forord-

ning (EØF) nr. 1722/93 anførte koefficienter med
henblik på at fastlægge det nøjagtige beløb, der skal beta-
les;

i betragtning af markedssituationen fastsættes ingen resti-
tutioner;

Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse
inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den restitution, udtrykt pr. ton stivelse af majs,
hvede, kartofler, ris eller brudris, der er nævnt i artikel 3,
stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1722/93, fastsættes til 0,00
ECU/ton.

2. Den restitution, udtrykt pr. ton stivelse af byg og
havre, der er nævnt i artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF)
nr. 1722/93, fastsættes til 0,00 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 159 af 1. 7. 1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 49.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 766/96

af 26. april 1996

om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2598/95⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 391/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 554/96⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til de oversøiske franske departementer (OD); under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af

Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til OD fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 391/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 267 af 9. 11. 1995, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 43 af 19. 2. 1992, s. 23.⁽⁴⁾ EFT nr. L 80 af 30. 3. 1996, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. april 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

(ECU/ton)

Produkt (KN-kode)	Støttebeløb			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Fransk Guyana	Réunion
Blød hvede (1001 90 99)	0,00	0,00	0,00	0,00
Byg (1003 00 90)	0,00	0,00	0,00	0,00
Majs (1005 90 00)	21,00	21,00	21,00	24,00
Hård hvede (1001 10 00)	0,00	0,00	0,00	0,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 767/96

af 26. april 1996

om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2537/95⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1832/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 556/96⁽⁴⁾, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til De Kanariske Øer; under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmar-

kedet bør støtten til forsyningerne til De Kanariske Øer fastsættes på ny som anført i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1832/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 13.⁽²⁾ EFT nr. L 260 af 31. 10. 1995, s. 10.⁽³⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1992, s. 26.⁽⁴⁾ EFT nr. L 80 af 30. 3. 1996, s. 21.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. april 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(ECU/ton)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb
Blød hvede	(1001 90 99)	0,00
Byg	(1003 00 90)	0,00
Majs	(1005 90 00)	18,00
Hård hvede	(1001 10 00)	0,00
Havre	(1004 00 00)	8,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 768/96

af 26. april 1996

om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger
for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og
Madeira⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 2537/95⁽²⁾, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1833/92⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 557/96⁽⁴⁾, fastsættes
støtten for levering af kornprodukter til Azorerne og
Madeira; under hensyn til ændringerne i priser og note-
ringer i den europæiske del af Fællesskabet og påverdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til Azorerne
og Madeira fastsættes på ny som anført i bilaget;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1833/92
erstattes af bilaget til denne forordning.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 27. 6. 1992, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 260 af 31. 10. 1995, s. 10.⁽³⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1992, s. 28.⁽⁴⁾ EFT nr. L 80 af 30. 3. 1996, s. 23.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. april 1996 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(ECU/ton)

Produkter (KN-kode)	Støttebeløb	
	Destination	
	Azorerne	Madeira
Blød hvede (1001 90 99)	0,00	0,00
Byg (1003 00 90)	0,00	0,00
Majs (1005 90 00)	18,00	18,00
Hård hvede (1001 10 00)	0,00	0,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 769/96

af 26. april 1996

om ændring af forordning (EF) nr. 1237/95 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen for stabilisering af de udbytter, der anvendes til beregning af godtgørelser efter forordning (EØF) nr. 1765/92

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2989/95⁽²⁾, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

For at undgå at komplekse regionaliseringsplaner fører til faktiske udbytter, der langt overstiger de historiske udbytter, er det i forordning (EØF) nr. 1765/92 fastsat, at godtgørelserne justeres i det følgende produktionsår i forhold til overskridelsen af det gennemsnitlige historiske udbytte, der følger af regionaliseringsplanerne for 1993 eller med hensyn til Østrig, Finland og Sverige, af planen for 1995;

den procedure, der skal følges for at konstatere disse overskridelser, og de historiske referenceudbytter er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1237/95⁽³⁾; listen over de historiske udbytter bør suppleres med Østrig, Finland og Sverige; det historiske udbytte i delstaten Brandenburg i Tyskland bør tilpasses af hensyn til indlemmelsen af en del af delstaten Mecklenburg-Vorpommern i denne delstat;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Fælles Forvaltningskomité for Korn, Fedtstoffer og Tørret Foder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilaget til forordning (EF) nr. 1237/95 foretages følgende ændringer:

- 1) I delen »Tyskland« for delstaten Brandenburg ændres tallet »4,52 t/ha« til »4,54 t/ha«.
- 2) Østrig, Sverige og Finland tilføjes med et gennemsnitligt historisk udbytte på henholdsvis 5,27, 4,02 og 2,82 t/ha.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, stk. 1, anvendes fra produktionsåret 1994/95.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. L 312 af 23. 12. 1995, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 121 af 1. 6. 1995, s. 29.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 770/96

af 26. april 1996

om ændring af forordning (EØF) nr. 3002/92 om fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af og/eller bestemmelse for produkter fra intervention

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 4, og artikel 26, stk. 3, samt de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, og

I forordning (EØF) nr. 3002/92 indsættes som artikel 5a:

»*Artikel 5a*

1. Hvis det efter hel eller delvis frigivelse af den sikkerhed, der er nævnt i artikel 5, konstateres, at alle eller en del af produkterne ikke er anvendt som foreskrevet og/eller ikke har nået den fastsatte bestemmelse, anmoder myndighederne i medlemsstaten, hvor sikkerheden er blevet frigivet, efter artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70 den pågældende erhvervsdrivende om at betale et beløb svarende til den sikkerhedsstillelse, der ville være blevet inddraget, hvis der var blevet taget hensyn til den manglende opfyldelse af forpligtelserne inden frigivelsen af sikkerheden. Dette beløb forhøjes med renter, der beregnes fra datoen for frigivelsen til dagen forud for betalingen.

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 3002/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1938/93⁽⁴⁾, fastsættes der detaljerede regler for frigivelse af den sikkerhed, der stilles som garanti for interventionsproduktens rette anvendelse og/eller bestemmelse;

Myndighedernes modtagelse af det beløb, der er nævnt i det foregående afsnit, opvejer den økonomiske fordel, der uretmæssigt er blevet indrømmet.

ifølge artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95⁽⁶⁾, skal medlemsstaterne i overensstemmelse med de nationale administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser træffe de fornødne foranstaltninger for at inddrive beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder;

2. Betalingen skal finde sted senest 30 dage efter modtagelsen af anmodningen om betaling.

der bør sikres en lige behandling af salg fra interventionslagre til nedsatte priser og tilsvarende ordninger for tildelelse af støtte, herunder eksportrestitutions, samt en lige behandling af erhvervsdrivende i medlemsstaterne; for at lette opvejslen af fordele, der er blevet indrømmet uretmæssigt, bør der sikres betaling af et beløb, der svarer til det sikkerhedsstillelsesbeløb, der uretmæssigt er blevet frigivet;

Overholdes fristen for tilbagebetaling ikke, kan medlemsstaterne beslutte, at beløbet i stedet fratrækkes ved efterfølgende udbetalinger til den pågældende erhvervsdrivende.

3. Rentesatsen beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i national ret, men må ikke være lavere end den sats, der anvendes ved inddrivelse af nationale beløb.

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomitéer —

Skyldes frigivelsen af sikkerheden en fejl fra myndighedernes side, pålægges der ikke renter, men der kan dog eventuelt af medlemsstaten anmodes om betaling af et beløb svarende til den uretmæssige fortjeneste.

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 301 af 17. 10. 1992, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 176 af 20. 7. 1993, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 125 af 8. 6. 1995, s. 1.

4. Medlemsstaterne kan undlade at kræve den betaling, der er nævnt i stk. 1, hvis beløbet ikke overstiger 60 ECU, forudsat at sådanne tilfælde i national ret er omfattet af tilsvarende regler.

5. Det beløb, der modtages i overensstemmelse med stk. 1, betales til det udbetalende organ, som trækker de pågældende beløb fra udgifterne under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 (*).

(*) EFT nr. L 67 af 14. 3. 1991, s. 11.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes på sikkerheder, der stilles på eller efter nævnte dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 771/96
af 26. april 1996

om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1863/95⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3072/95⁽⁴⁾, særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarerhjælp⁽⁵⁾ er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen;

med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarerhjælp og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarerhjælp, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjælp fastsættes;

de almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92

og i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1418/76 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer;

i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1418/76 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælp som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

De i denne forordning fastsatte restitutioner betragtes ikke som restitutioner, der differentieres efter bestemmelsessted.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 288 af 25. 10. 1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. april 1996 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

(ECU/ton)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 400	0,00
1001 90 99 000	0,00
1002 00 00 000	30,00
1003 00 90 000	0,00
1004 00 00 400	5,00
1005 90 00 000	15,00
1006 20 92 000	257,00
1006 20 94 000	257,00
1006 30 42 000	321,00
1006 30 44 000	321,00
1006 30 92 100	321,00
1006 30 92 900	321,00
1006 30 94 100	321,00
1006 30 94 900	321,00
1006 30 96 100	321,00
1006 30 96 900	321,00
1006 30 98 100	321,00
1006 30 98 900	321,00
1006 40 00 000	—
1007 00 90 000	15,00
1101 00 15 100	0,00
1101 00 15 130	0,00
1102 20 10 200	7,00
1102 20 10 400	6,00
1102 30 00 000	—
1102 90 10 100	0,00
1103 11 10 200	0,00
1103 11 90 200	0,00
1103 13 10 100	9,00
1103 14 00 000	—
1104 12 90 100	10,00
1104 21 50 100	0,00

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT nr. L 366 af 24. 12. 1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 772/96

af 26. april 1996

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsord-
ning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 3072/95⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 3, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1418/76
kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som
gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt
i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter
inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til artikel 14, stk. 4, i Rådets forordning (EØF)
nr. 1418/76 skal restitutionerne fastsættes under hensyn-
tagen til situationen og den forventede udvikling, dels for
så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og
deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt
angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet;
ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre lige-
vægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt
angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de
påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at
undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked;

der er mulighed for udførsel af en mængde på 1 200 tons
ris til visse destinationer; det vil være hensigtsmæssigt at
anvende fremgangsmåden i artikel 7, stk. 4, i Kommis-
sionens forordning (EF) nr. 1162/95⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 285/96⁽⁴⁾; der bør tages hensyn hertil
ved restitutionsfastsættelsen;

i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76⁽⁵⁾ fast-
sættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for
hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden
bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal
nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af
den udførte ris end dette maksimale indhold;

i artikel 14, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1418/76 fast-
sættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved
beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere
restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelses-
sted;

af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret
langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en
særlig restitution for det pågældende produkt;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden;
den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller
priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på
verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁶⁾, ændret ved
forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁷⁾, er der udstedt forbud mod
handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føde-
rative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro);
dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er
udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7
og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁸⁾; der bør tages
hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af
de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte
produkter med undtagelse af de produkter, der er nævnt i
stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de
beløb, som er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. maj 1996.

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽³⁾ EFT nr. L 117 af 24. 5. 1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 37 af 15. 2. 1996, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 154 af 15. 6. 1976, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. april 1996 om fastsættelse af eksportrestitutioner for ris og brudris

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb (2)
1006 20 11 000	01	244,00	1006 30 65 100	01	305,00
1006 20 13 000	01	244,00		02	311,00
1006 20 15 000	01	244,00		03	316,00
1006 20 17 000	—	—	1006 30 65 900	04	305,00
1006 20 92 000	01	244,00		01	305,00
1006 20 94 000	01	244,00		04	305,00
1006 20 96 000	01	244,00	1006 30 67 100	—	—
1006 20 98 000	—	—	1006 30 67 900	—	—
1006 30 21 000	01	244,00	1006 30 92 100	01	305,00
1006 30 23 000	01	244,00		02	311,00
1006 30 25 000	01	244,00		03	316,00
1006 30 27 000	—	—	1006 30 92 900	04	305,00
1006 30 42 000	01	244,00		05	294,00 (3)
1006 30 44 000	01	244,00	1006 30 94 100	01	305,00
1006 30 46 000	01	244,00		02	311,00
1006 30 48 000	—	—		03	316,00
1006 30 61 100	01	305,00	1006 30 94 900	04	305,00
	02	311,00		05	294,00 (3)
	03	316,00	1006 30 96 100	01	305,00
	04	305,00		02	311,00
1006 30 61 900	01	305,00		03	316,00
	04	305,00		04	305,00
1006 30 63 100	01	305,00	1006 30 96 900	01	305,00
	02	311,00		04	305,00
	03	316,00		05	294,00 (3)
	04	305,00	1006 30 98 100	—	—
1006 30 63 900	01	305,00	1006 30 98 900	—	—
	04	305,00	1006 40 00 000	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia

02 Zone I, II, III, VI, Ceuta og Melilla

03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar

04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87

05 Georgien.

(2) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 462/96 overholdes.

(3) Restitution fastsat for en mængde på 1 200 tons ris til Georgien efter fremgangsmåden i artikel 7, stk 4, i forordning (EF) nr. 1162/95.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 773/96

af 26. april 1996

om særforanstaltninger, der fraviger forordning (EØF) nr. 3665/87, (EØF) nr. 3719/88 og (EØF) nr. 1964/82 i oksekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 2417/95⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 565/80⁽³⁾, ændret ved
forordning (EØF) nr. 2026/83⁽⁴⁾, er der fastsat almindelige
bestemmelser for forudbetaling af eksportrestitutioner for
landbrugsprodukter;ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 1384/95⁽⁶⁾, er der
fastsat fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen
med eksportrestitutioner for landbrugsprodukter;ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88⁽⁷⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 2137/95⁽⁸⁾, er der
fastsat fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen
med import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesat-
tester for landbrugsprodukter;ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95⁽⁹⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 2856/95⁽¹⁰⁾, er der fastsat
gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import-
og eksportlicenser for oksekød;ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1964/82⁽¹¹⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3169/87⁽¹²⁾, er der
fastsat betingelser for ydelse af særlige eksportrestitutioner
for bestemte former for udbenet oksekød;ved Kommissionens beslutning 96/239/EF af 27. marts
1996 om visse hasteforanstaltninger til beskyttelse mod
bovin spongiform encephalopati⁽¹³⁾ er der bl.a. udstedtforbud mod udførsel af oksekød fra Det Forenede Konge-
rige til tredjelande; endvidere har veterinærforanstaltning-
er, som nogle tredjelande har truffet over for EF-eksport
af oksekød, betydet, at EF-eksportørernes økonomiske
interesser er blevet alvorlig skadet; denne situation har i
væsentlig grad berørt mulighederne for udførsel på de
betingelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 565/80,
(EØF) nr. 3665/87, (EØF) nr. 3719/88 og (EØF) nr. 1964/
82;det er derfor nødvendigt, at disse skadevirkninger begræn-
ses, ved at der vedtages særforanstaltninger, og at nogle af
de frister, der er fastsat i bestemmelserne om restitutioner,
forlænges, så der herved etableres en ordning for de
eksportforretninger, der på grund af de nævnte forhold
ikke har kunnet afsluttes;de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Bestemmelserne i denne forordning anvendes for de
produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning
(EØF) nr. 805/68.*Artikel 2*På anmodning af indehaveren forlænges gyldigheden af
eksportlicenser, der er udstedt i henhold til forordning
(EF) nr. 1445/95, og som endnu var gyldige den 31. marts
1996, indtil den 31. maj 1996.For licenser, der er udstedt i henhold til artikel 10, stk. 5,
i nævnte forordning, gælder forlængelsen dog for licenser,
der er udstedt fra den 14. til den 31. marts 1996.*Artikel 3*Den nedsættelse på 20 %, der er nævnt i artikel 20, stk. 3,
litra b), andet led, og de forhøjelser på 15 og 20 %, der er
nævnt i henholdsvis artikel 23, stk. 1, og artikel 33, stk. 1,
andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 3665/87, anvendes⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.⁽²⁾ EFT nr. L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.⁽³⁾ EFT nr. L 62 af 7. 3. 1980, s. 5.⁽⁴⁾ EFT nr. L 199 af 22. 7. 1983, s. 12.⁽⁵⁾ EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1.⁽⁶⁾ EFT nr. L 134 af 20. 6. 1995, s. 14.⁽⁷⁾ EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.⁽⁸⁾ EFT nr. L 214 af 8. 9. 1995, s. 21.⁽⁹⁾ EFT nr. L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 299 af 12. 12. 1995, s. 10.⁽¹¹⁾ EFT nr. L 212 af 21. 7. 1982, s. 48.⁽¹²⁾ EFT nr. L 301 af 24. 10. 1987, s. 21.⁽¹³⁾ EFT nr. L 78 af 28. 3. 1996, s. 47.

ikke for udførsler, der er gennemført under anvendelse af licenser, som er udstedt senest den 31. marts 1996, hvis toldformaliteterne ved overgang til frit forbrug i tredjelandet er afsluttet efter den 20. marts 1996.

Artikel 4

1. På anmodning af den erhvervsdrivende gælder følgende for produkter, for hvilke:

- toldformaliteterne ved udførsel blev afsluttet senest den 31. marts 1996, og som er overgået til fri omsætning i Det Forenede Kongerige som følge af veterinærforanstaltninger, som et tredjeland har truffet: den erhvervsdrivende tilbagebetaler den restitution, der eventuelt er udbetalt forud, og de forskellige sikkerheder i forbindelse med disse transaktioner frigives
- toldformaliteterne ved udførsel blev afsluttet senest den 31. marts 1996 i Det Forenede Kongerige, men som endnu ikke har forladt Fællesskabets toldområde: udførselsangivelsen erklæres ugyldig, og eksportlicensen annulleres. Den erhvervsdrivende tilbagebetaler den restitution, der eventuelt er udbetalt forud, og de forskellige sikkerheder i forbindelse med disse transaktioner frigives.

2. På anmodning af den erhvervsdrivende gælder følgende for produkter, der i Det Forenede Kongerige er blevet undergivet en af de ordninger, som er nævnt i artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 565/80, senest den 31. marts 1996, men som ikke er omfattet af en udførselsangivelse: eksportlicensen annulleres, og den erhvervsdrivende tilbagebetaler den restitution, der er betalt forud, ligesom de sikkerheder, der er stillet, frigives.

3. Som undtagelse fra artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1964/82 gælder for det tilfælde, hvor det pr. 31. marts 1996 ikke har været muligt at udføre den samlede mængde kød fra udbeningen, at bestemmelserne i stk. 2 anvendes på de mængder, som ikke er omfattet af en udførselsangivelse i Det Forenede Kongerige. Den særlige restitution beholdes for de mængder, der er blevet omfattet af en udførselsangivelse, og som senere er overgået til frit forbrug i et tredjeland.

4. Det Forenede Kongerige giver hver torsdag meddelelse om de mængder produkter, der i den foregående uge er blevet omfattet af foranstaltningerne i stk. 1, 2 og 3, og

der oplyses som datoen for licensernes udstedelse, den berørte kategori og bestemmelseslandet på licensen.

Artikel 5

1. På anmodning af den erhvervsdrivende gælder for produkter, for hvilke toldformaliteterne ved udførsel blev afsluttet senest den 31. marts 1996, eller som senest samme dato blev undergivet en af de ordninger, der er nævnt i artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 565/80, i en anden medlemsstat end Det Forenede Kongerige, at den frist på 60 dage, der er nævnt i artikel 30, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning (EØF) nr. 3719/88 og i artikel 4, stk. 1, og artikel 32, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3665/87, forlænges til 120 dage.

2. De produkter, for hvilke toldformaliteterne ved udførsel blev afsluttet senest den 31. marts 1996 i en anden medlemsstat end Det Forenede Kongerige, kan, inden de når deres endelige destination, på ny føres ind på Fællesskabets toldområde, og de kan anbringes under en suspenderende ordning i frizone eller på frilager i en periode på 60 dage, uden at dette anfægter restitutionsudbetalingen.

3. På anmodning af den erhvervsdrivende gælder for produkter, for hvilke toldformaliteterne ved udførsel blev afsluttet senest den 31. marts 1996 i en anden medlemsstat end Det Forenede Kongerige, men dog kun for kød, der har oprindelse i Det Forenede Kongerige, og som endnu ikke har forladt Fællesskabets toldområde, at udførselsangivelsen erklæres for ugyldig, og eksportlicensen annulleres. Den erhvervsdrivende tilbagebetaler den restitution, der eventuelt er udbetalt, og sikkerhederne i forbindelse med de pågældende transaktioner frigives.

4. Medlemsstaterne, bortset fra Det Forenede Kongerige, giver hver torsdag meddelelse om de mængder produkter, der i den foregående uge er blevet omfattet af foranstaltningerne i stk. 3, og der oplyses om datoen for licensernes udstedelse, den berørte kategori og bestemmelseslandet på licensen.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 31. marts 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 774/96

af 26. april 1996

om ændring af forordning (EF) nr. 716/96 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmarkedet i Det Forenede Kongerige

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2417/95⁽²⁾, særlig artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter Kommissionens forordning (EF) nr. 716/96⁽³⁾ betaler Det Forenede Kongeriges kompetente myndighed 1 ECU/kg levendevægt for kreaturer på over 30 måneder, der opkøbes i henhold til forordningen; sådanne udgifter medfinansieres af EF; Det Forenede Kongerige bør imidlertid bemyndiges til for egen regning at supplere betalingen med hensyn til kreaturer, der er særligt berørt af foranstaltningen;

ved en fejltagelse svarer den engelske udgave af forordning (EF) nr. 716/96 ikke til den udtalelse, der blev afgivet af forvaltningskomitéen; denne fejl bør rettes;

Forvaltningskomitéen for Oksekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 716/96 foretages følgende ændringer:

- 1) (Vedrører kun den engelske udgave).
- 2) Artikel 2 affattes således:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

*Artikel 2

1. Den pris, der skal udbetales til producenter eller deres repræsentanter af Det Forenede Kongeriges kompetente myndighed ifølge artikel 1, stk. 1, er 1 ECU/kg levendevægt.

EF medfinansierer de af Det Forenede Kongerige afholdte udgifter til opkøb som omhandlet i artikel 1, stk. 1, med 392 ECU/opkøbt kreatur, som er blevet destrueret i henhold til artikel 1.

2. Uanset stk. 1 bemyndiges Det Forenede Kongeriges kompetente myndighed til at udbetale et supplerende beløb for kreaturer, der er opkøbt i henhold til denne ordning og som af Det Forenede Kongerige anses for at være berettiget til en tillæggsbetaling. EF medfinansierer ikke sådanne udgifter.

Det i første afsnit omhandlede beløb er begrænset til, hvad der kræves for at udligne forskellen mellem 1 ECU/kg levendevægt og det pågældende dyrs markedsværdi.

3. Omregningskursen skal være den landbrugskurs, som er gældende den første dag i den måned, hvor det pågældende kreatur opkøbes.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 29. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.

⁽³⁾ EFT nr. L 99 af 20. 4. 1996, s. 14.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 775/96

af 26. april 1996

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2933/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. april 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 307 af 20. 12. 1995, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 26. april 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode (*)	Fast importværdi	KN-kode	Tredjelandskode (*)	Fast importværdi
0702 00 20	052	97,0	0805 30 20	052	130,6
	060	80,2		204	88,8
	064	59,6		220	74,0
	066	41,7		388	87,2
	068	62,3		400	66,7
	204	95,2		512	54,8
	208	44,0		520	66,5
	212	97,5		524	100,8
	624	119,2		528	74,9
	999	77,4		600	69,7
0707 00 15	052	97,0	624	91,1	
	053	156,2	999	82,3	
	060	61,0	0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	052	64,0
	066	53,8		064	78,6
	068	69,1		284	75,5
	204	144,3		388	71,9
	624	87,1		400	74,5
	999	95,5		404	65,4
0709 10 10	220	120,3		416	72,7
	999	120,3		508	93,3
0709 90 75	052	72,5	512	72,3	
	204	77,5	524	83,2	
	412	54,2	528	75,0	
	624	151,9	624	86,5	
	999	89,0	728	107,3	
0805 10 11, 0805 10 15, 0805 10 19	052	55,9	800	78,0	
	204	40,9	804	105,7	
	208	58,0	999	80,3	
	212	71,7	0808 20 37	039	90,4
	220	53,3		052	138,2
	388	40,5		064	72,5
	400	39,9		388	63,7
	436	41,6		400	79,6
	448	38,9		512	66,8
	528	53,6		528	75,6
	600	46,4		624	79,0
	624	47,2		728	115,4
	625	36,7		800	55,8
	999	48,0		804	112,9
				999	86,4

(*) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 3079/94 (EFT nr. L 325 af 17. 12. 1994, s. 17). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 776/96

af 26. april 1996

om udstedelse af eksportlicenser for frugter og grøntsager med forudfastsættelse af restitutioner

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/95 af 28. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2702/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I Kommissionens forordning (EF) nr. 1489/95⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 623/96⁽⁴⁾, er det fastsat, for hvilke mængder der kan ansøges om eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen undtagen de eksportlicenser, der ansøges om i forbindelse med fødevarerhjælp;

i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1488/95 er det fastsat, på hvilke betingelser Kommissionen kan træffe særlige foranstaltninger for at undgå overskridelse af de mængder, som der kan ansøges om eksportlicenser for;

i betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, vil den mængde på 13 095 tons tomater, 10 547 tons appelsiner, 10 885 tons citroner, 4 999 tons æbler og 1 054 tons ferskner og nektariner, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1489/95, nedsat og forhøjet med de i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1488/95 omhandlede mængder, blive overskredet, hvis der uden begrænsninger udstedes licenser med forudfastsættelse af restitutionen i forbindelse med de ansøgninger, der er

indgivet fra den 24. april 1996; der bør derfor anvendes en nedsættelseskoefficient for de mængder af tomater, appelsiner, citroner, æbler og ferskner og nektariner, der blev ansøgt om den 24. april 1996, og ske en afvisning af de ansøgninger om eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen, der blev indgivet senere med henblik på udstedelse i indeværende periode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen for tomater, appelsiner, citroner, og æbler og ferskner og nektariner for hvilke ansøgningerne blev indgivet den 24. april 1996 i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 1489/95, udstedes for 2,79 %, 0,67 %, 0,81 %, 0,94 % og 4,05 % af de mængder, der er ansøgt om for henholdsvis tomater, appelsiner, citroner, æbler og ferskner og nektariner.

For ovennævnte produkt afvises de ansøgninger om eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen, der blev indgivet efter den 24. april 1996 og inden den 24. juni 1996.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. april 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. april 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 29. 6. 1995, s. 68.

⁽²⁾ EFT nr. L 280 af 23. 11. 1995, s. 30.

⁽³⁾ EFT nr. L 145 af 29. 6. 1995, s. 75.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 89 af 10. 4. 1996, s. 11.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 31. januar 1996

om kapitalrekonstruktion af selskabet Iberia

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(96/278/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til ovennævnte artikler, under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

SAGSFREMSTILLING

I

Selskabet Iberia Líneas Aéreas Españolas (Iberia LAE, i det følgende Iberia), som i 1993 transporterede 13,6 mio. passagerer, er langt det største luftfartsselskab i Spanien. Det kontrolleres af holdingselskabet Teneo, som ejer 99,85 % af selskabets aktier. Iberia har datterselskaberne Aviaco, Viva og Binter, som har specialiseret sig i charterflyvning eller flyvning på særlige ruter. Ved udgangen af 1993 havde Iberia 24 500 ansatte, og de fire selskaber Iberia, Aviaco, Viva og Binter havde tilsammen en flåde på 177 fly (120 i Iberia).

Med en omsætning på 3,316 mia. US\$ i 1993 placerer Iberia sig i midten af feltet af nationale europæiske luftfartsselskaber. Selskabets rutenet dækker Spanien, Europa, Mellemosten, Det Fjerne Østen, Nord- og ikke mindst Sydamerika. Desuden har Iberia siden slutningen af 1980'erne haft betydelige kapitalinteresser i de sydamerikanske luftfartsselskaber Viasa (45 %), Ladeco (35 %) og navnlig Aerolíneas Argentinas (i det følgende Arsa) med datterselskabet Austral. Iberia ejer direkte 30 % af Arsa's aktier samt hele kapitalen i det argentinske holdingselskab Interinvest, som igen besidder 53,35 % af Arsa's aktier. Arsa har en direkte majoritetsinteresse på 90 % i sit datterselskab Austral's kapital. Iberia ejer endvidere på lige fod med Air France og Lufthansa 29,2 % af kapitalen i det informatiserede reservationssystem Amadeus.

I 1992 modtog koncernen Iberia statsstøtte i form af en kapitaltilførsel på 120 mia. pta. ledsaget af et fuldstændigt omstrukturings- og investeringsprogram, med titlen »strategisk plan for gruppen Iberia 1992-1996« (i det følgende den strategiske plan). Den strategiske plan var ambitiøs, hvad angår Iberias vækst og udvikling. Den byggede på en god generel genopblomstring af lufttrafikken efter det voldsomme fald i 1991 som følge af Golfkrigen. Ud over en forøgelse af Iberias markedsandel omfattede den hovedsagelig: fornyelse og forøgelse af selskabets flåde og udstyr; nedskæring af personale og forbedring af produktiviteten; udvikling af selskabets aktiviteter, navnlig i Sydamerika, hvor Iberia havde foretaget betydelige investeringer mellem 1989 og 1991. Kapitalførslen sigtede også på at genetablere forholdet mellem egenkapital og gæld, som var blevet stærkt forringet. Man forventede igen at få overskud fra 1992.

Kommissionen modtog meddelelse om nævnte kapitaltilførsel på 120 mia. pta. og den tilhørende strategiske plan i februar 1992. Ved beslutning af 22. juli — sendt til de spanske myndigheder den 5. august — accepterede Kommissionen støtten med forbehold af opfyldelse af flere betingelser, som henviste til forpligtelser, som den spanske regering havde påtaget sig i den forbindelse. En af betingelserne var, at støtten skulle være den sidste i den strategiske plans løbetid: «la ayuda será la última inyección de capital en forma de ayuda (aumento del capital o cualquier otra forma de ayuda) procedente de fondos públicos para la duración del programa (1989-96)».

I realiteten blev den strategiske plan af 1992 hårdt ramt af krisen inden for lufttransport, som begyndte med Golfkrigen og fortsatte i 1992 og 1993 på grund af den økonomiske afmatning. Den strategiske plan regnede med en øget omsætning på 19 % i 1992 og 13 % i 1993 i løbende priser, men den faktiske stigning var på 10,6 % og 4 %. Denne forskel i forhold til overslagene skyldtes en overvurdering i trafiktilvæksten, som man havde måttet korrigerer ved at foretage en nedskæring i udbudte pladskilometre, den lave belægningsprocent (66,5 % i 1992 og 1993 sammenlignet med en forventet belægningsprocent på henholdsvis 67,3 % og 69,1 %) og frem for alt en betydelig nedgang i indtægterne pr. pladskilometer, som i 1992 og 1993 faldt med 9,3 % sammenlignet med 1991.

For at inmødegå krisen i årene 1992 og 1993 reducerede Iberia hovedsagelig sit udbud af pladser og sine investeringer i forhold til overslagene og nedskar sine omkostninger i endnu større grad end forudset, samtidig med at de forbedrede produktiviteten i overensstemmelse med den strategiske plan. I denne forbindelse har foranstaltningerne, ud over en nedskæring af antallet af ansatte, især været rettet mod ground handling services og flyvedligeholdelse, virksomhedens struktur, forbedret kundeservice, reovering af flåden og omstilling af fragtransporten til fly, der ikke udelukkende transporterer fragt. Med hensyn til produktionsmidler, har Iberia nået de mål for produktiviteten, man satte sig i 1993, nemlig et forhold på omtrent 1,5 mio. pladskilometer pr. ansat, hvilket svarer til en stigning på 24 % i forhold til 1991. Dog er Iberias produktivitet målt i udbudte pladskilometer pr. ansat eller tilbagelagte passagerkilometer pr. ansat i 1993 stadig noget lavere end tallene for de vigtigste europæiske konkurrenter.

Med hensyn til personale havde koncernen den 31. december 1993 5 000 færre ansatte end i 1991 hvilket er en nedskæring af ansatte på 2 066 mere end beregnet i den strategiske plan. Iberia har også reduceret sit udbud af pladskilometer, som kun blev øget med 3,6 % sammenlignet med en gennemsnitligt vækst på 21,4 % hos europæiske luftfartsselskaber.

Sammen med en lav belægningsprocent afspejler disse tal en betydelig nedgang i virksomhedens markedsandel. Iberia har endvidere beskåret sine planer for flådens størrelse og opgivet af holde antallet af operative fly frem til 1996 oppe på 120 og er i stedet gået mere og mere over til leasing. Endelig foretog Iberia i 1994 flere afbestillinger af fly. Investeringsudgifterne androg i alt henholdsvis 40 og 22,3 mia. pta. i 1993 og 1994 i stedet for 70,5 og 100,5 mia. pta. som oprindeligt planlagt.

På trods af disse foranstaltninger og på grund af nedgangen i indtægten pr. passagerkilometer samt utilstrækkelige omkostningsbegrænsninger er virksomhedens driftsresultat (uden kapitalomkostninger og ekstraordinære tab) et stort underskud i 1992 og 1993. Det samlede driftsunderskud er nået op på 28,9 mia. pta. i løbet af disse to år, dvs. 3,3 % af omsætningen. Takket være indsatsen de sidste to år og en konjunkturforbedring både generelt og inden for luftfarten viser driftsresultaterne dog et overskud på 6 mia. pta. i 1994.

Iberias nettoresultater viste i de samme år endnu større underskud, nemlig 35 mia., 70 mia. og 41,5 mia. pta. i henholdsvis 1992, 1993 og 1994, hvilket skyldtes både meget omfattende kapitalomkostninger (ca. 20 mia. pta. årligt) og ikke mindst ekstraordinære tab på kapitalintresser i Latinamerika. Disse tab alene nåede i 1992 og 1993 op på i alt 54,2 mia. pta., hvilket hovedsagelig skyldes vanskelighederne med at privatisere Aerolíneas Argentinas.

Alle disse tab har betydet en mærkbar forværring af selskabets regnskaber på trods af den kapitaltilførsel på 120 mia. pta., det modtog i 1992. Kvoten «gæld i forhold til egenkapitalen» var således 4,99 ved udgangen af 1993 og 14,72 ved udgangen af 1994. Uden yderligere kapitaltilførsler bliver egenkapitalen formodentlig negativ med udgangen af 1995. Forværringen på passivside i Iberias regnskaber i form af en uforholdsmæssig høj gældsætning har medført en kraftig forøgelse af kapitalomkostningerne: det finansielle resultat (de samlede modtagne renter minus de samlede betalte renter) er således negativ med ca. 24 mia. pta. i 1994, svarende til 5,51 % af omsætningen.

Iberia befandt sig ved udgangen af 1994 i en meget vanskelig situation. Virksomheden havde brug for hurtig tilførsel af frisk kapital for at kunne tilbagebetale sin gæld og for at rette op på regnskaberne. Imidlertid tjener det ikke noget formål at bringe virksomheden på ret køl igen, hvis dette ikke ledsages af en gennemgribende omstrukturering af dens aktiviteter. I denne forbindelse er det ud over de omfattende tab på investeringerne i Sydamerika især størrelsen af underskuddene i 1992 og 1993, der giver anledning til bekymring, selv om det positive resultat i 1994 bestemt vidner om en positiv udvikling.

Det er på denne baggrund de spanske myndigheder har forelagt Kommissionen en ny plan til genopretning af Iberia ledsaget af en ny kapitalforøgelse.

II

Ved brev af 23. december 1994 underrettede de spanske myndigheder i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 3, Kommissionen om et program, der skulle tilpasse Iberia til de nye konkurrencevilkår (* Programa de Medidas de Adaptación de Iberia al Nuevo Entorno competitivo*, i det følgende tilpasningsprogrammet). Programmet er ledsaget af en kapitaltilførsel på 130 mia. pta. Kapitaltilførslen foretages ikke af den spanske stat, men af statens holdingselskab Teneo, der har aktiemajoriteten i Iberia. Anmeldelsen blev registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 23. december 1994 under sagsnummer N 774/94.

Den 3. januar 1995 supplerede de spanske myndigheder den allerede indgivne anmeldelse med Iberias regnskaber for 1992 og 1993, et notat fra den spanske transportminister om liberalisering af luftfarten i Spanien og en bekræftelse af, at den nationalitetsklausul, der tidligere indgik i artikel 5 i Iberias vedtægter, nu var blevet ophævet. Ved samme lejlighed meddelte de spanske myndigheder, at de i løbet af de kommende uger ville sende Kommissionen en let revideret udgave af det program, de havde anmeldt den 23. december 1994.

Den 20. januar 1995 sendte de spanske myndigheder den endelige udgave af tilpasningsprogrammet som blev registreret den 26. januar. Denne nye udgave indeholder ubetydelige ændringer i forhold til den foregående udgave. Den omhandler også en kapitalforøgelse på 130 mia. pta.

Det program, Iberia har anmeldt til Kommissionen, er udarbejdet med hjælp fra et internationalt anerkendt konsulentfirma, og vedrører kun selve Iberia LAE og ikke hele koncernen. Det sigter på at tilpasse virksomheden til de nye konkurrencevilkår med lavere enhedsindtægter, og at gøre den rentabel på kort sigt. Det strækker sig frem til 1996 med finansielle fremskrivninger til 1997 og består af en ledelsesdel og en finansieringsdel.

Programmets ledelsesdel bygger på en analyse af de markeder, hvor Iberia fortsat vil operere og styrke sin stilling, nemlig fortrinsvis det spanske indenrigsmarked, markedet mellem Spanien og Europa og mellem Europa og Sydamerika. Det skal bemærkes, at virksomheden mener, der er gode muligheder på det sydamerikanske marked, og at den derfor vil fortsætte hele sin sydamerikanske strategi, der har ført til en række supplerende

investeringer, og navnlig i 1994 til en udvidelse af sine kapitalinteresser i Aerolíneas Argentinas fra 30 % til 83,35 % i forbindelse med, at den argentinske stat reducerede sin aktiepost. Desuden fortsætter Iberia med at flyve til Nordamerika og Det Fjerne Østen. Kun nogle tabsgivende ruter i Europa opgives.

Virksomhedens omsætning er udregnet på årsbasis frem til 1996 under hensyntagen til vækstmulighederne på de forskellige markeder på grundlag af oplysningerne fra IATA og AEA. Man har beregnet Iberias anslåede markedsandele (som generelt falder i denne periode), Iberias belægningsprocent (en mindre stigning) og indtægterne pr. enhed (lavere). Dermed skulle Iberias samlede udbud udtrykt i pladskilometer efter faldet i 1993 til 36,790 mia. falde yderligere til 33,709 mia. i 1994 og andrage 35,858 mia. i 1996. Der er foretaget lignende overslag for indtægter fra fragt (højere), ground handling services (lavere i faste priser) og vedligeholdelse (lavere).

Programmet bygger faktisk på en langt mere tilbageholdende og mindre ekspanderende strategi end den strategiske plan af 1992. Denne regnede med en stor trafiktilvækst særlig på Sydamerika og indtægter, der oversteg omkostningsforøgelserne, mens det program, der blev anmeldt ved begyndelsen af 1995 først og fremmest sigter på at sikre virksomhedens levedygtighed ved hjælp af en kraftig nedskæring af omkostningerne og kun en let stigning i virksomhedens aktiviteter. Under hensyntagen til en let stigning i de forventede indtægter omfatter programmet først og fremmest tre rækker foranstaltninger til nedskæring af omkostningerne med henblik på igen at opnå et positivt driftsresultat. Først og fremmest skærer virksomheden ned på sine personaleudgifter. Antallet af ansatte skal således skæres ned med 3 500 fra 1994 til 1997 ved hjælp af førtidspension og frivillig afgang. Denne reduktion af arbejdsstyrken, som udgør 14 % af virksomhedens aktive personale ved udgangen af 1993, medfører ekstraordinære udgifter på 32,2 mia. pta. men fører samtidig til en begrænsning af de årlige driftsudgifter på 20,2 mia. pta. Derudover er der planlagt følgende lønmæssige foranstaltninger:

- en lønnedgang pr. 1. januar 1995 på 8,3 % af de samlede lønomkostninger, varierende mellem 3 % og 15 % alt efter af personalekategori (forventet besparelse: 9,7 mia. pta.)
- udbetaling af to beløb på 5,3 mia. pta. til de ansatte i januar 1995 og 1996 som kompensation for fastfrysning af lønningerne i 1993 og 1994
- fastfrysning af lønningerne i 1995 og 1996
- revision af forskellige ikke-lønmæssige personalegoder med forventede årlige besparelser på 2,5 mia. pta.

Derudover vil Iberia mindske sine såkaldte »forhandlingsomkostninger« med 15,4 mia. pta. De beløber sig i øjeblikket til 165,9 mia. pta. om året og udgør 38 % af virksomhedens samlede driftsudgifter. Der er indført et særprogram, »PREGA« (Programa de Reducción de Gastos) med henblik på at nedbringe disse omkostninger med henholdvis 4,9 og 10,5 mia. pta. i 1994 og 1995. »Forhandlingsomkostningerne« er de variable omkostninger, der er resultatet af forhandlinger med tredjepart, særlig om levering af varer og tjenesteydelser. Det kan f.eks. være køb af brændstof eller, på serviceområdet, indkvartering af det flyvende personale, flyrengøring, vedligeholdelse osv. Programmet PREGA har haft stor betydning i 1994, da man har sparet 315 mio. pta. mere end forudset.

Ud over disse bestræbelser på at begrænse omkostningerne skal Iberias flåde administreres bedre, idet man i stigende grad vil benytte sig af leasing, hvilket giver en mere fleksibel omkostningsstruktur, og man vil også begrænse antallet af selskabets fly ved at annullere eller udskyde bestillinger. Antallet skulle falde fra 120 i 1993 til 99 i 1995 og derefter stige til 104 i 1997. Samtidig med en begrænsning af omkostningerne søger programmet at forøge Iberias indtægter ved hjælp af følgende:

- indførelse af edb-systemer til styring af rutenettet og fartplanerne for at give både koncernen og datterselskaberne de højest mulige indtægter. Systemerne tager hele tiden hensyn til og justerer priserne, antallet af disponible pladser i hvert fly, fartplaner, rutenettets struktur osv.
- større effektivitet i salgsnettet i virksomhedens agenturer som følge af initiativer til forbedring af personale information, motivation, ansvarsfølelse og kvalifikationer i samtlige agenturer.

På grund af alle ovenstående forhold forventer man med det program, der er anmeldt til Kommissionen, en betydelig forbedring af Iberias driftsresultat, der skulle vise et overskud på 16,6 mia. pta. i 1995 og nå op på 28,8 mia. pta. i 1997. Virksomhedens nettoresultat vil på grund af de fortsatte ekstraordinære tab først give et lille overskud i 1996 (0,19 mia. pta.) og nå op på 7,92 mia. pta. i 1997.

Programmets andet afsnit, finansieringsdelen, omhandler først og fremmest en kapitaltilførsel på 130 mia. pta. fra holdingselskabet Teneo i 1995, når der er foretaget en effektiv gennemførelse af de omkostningsbegrænsende foranstaltninger. Ifølge de spanske myndigheder er denne kapitaltilførsel til Iberia nødvendig, fordi virksomheden ikke vil kunne genetablere en sund finansiel struktur

alene i kraft af bedre driftsresultater. Da de af Iberias aktiver, der har mindst at gøre med luftfart, allerede blev afhændet i forbindelse med den foregående plan fra 1991, kan virksomheden ikke skille sig af med flere aktiver uden at gøre indhug i sin hovedaktivitet (»core business«). De spanske myndigheder mener også, at ekstern finansiering er den eneste mulighed. En tilførsel på 130 mia. pta. giver mulighed for at iværksætte ovennævnte ledelsesmæssige foranstaltninger og rette virksomhedens finansielle situation op. Ved programmets afslutning bliver det muligt at tilføre virksomheden privatkapital, og den kan derefter give afkast. Allerede fra 1995 bliver Iberias ansatte til dels aktionærer i virksomheden.

Kapitaltilførslen er blevet beregnet til 130 mia. pta. for at opfylde to mål:

- den skal dække omkostningerne ved personalenedskæringsprogrammet, 32,2 mia. pta. (se ovenfor), og
- de resterende 97,8 mia. pta. skal anvendes til at forbedre virksomhedens finansielle struktur. Takket være tilførslen bliver forholdet mellem gæld og egenkapital 1,48 i 1996 og 1,17 i 1997. Samtidig får nedbringelse af gælden kapitalomkostningerne ned på et rimeligt niveau, idet de i forhold til omsætningen falder fra 7,4 % i 1994 til 3,6 % i 1996.

Det skal bemærkes, at den spanske regering fremfører en række argumenter til støtte for anmeldelsen af Iberias tilpasningsprogram. Den gør først opmærksom på, at virksomheden har gennemført alle de foranstaltninger, der indgik i den strategiske plan af 1992. Den spanske regering understreger, at de forskellige betingelser, som Kommissionen stillede for at godkende statsstøtten, ligeledes er blevet opfyldt.

De spanske myndigheder påpeger endvidere, at Iberias resultater i 1992 og 1993 blev påvirket af følgende faktorer, som alle er eksterne og uden forbindelse med virksomhedens ledelse, exceptionelle og uforudsigelige:

- den økonomiske afmatning, der forstærkede Golfkrisens indvirkning på luftfartssektoren, især ved at forårsage prisfald, og som har været særlig udtalt i Spanien.
- krisen i det europæiske monetære system, der siden sommeren 1992 har ført til en kraftig devaluering af den spanske valuta
- det spanske indenrigsmarkeds foregribelse af liberaliseringen af luftfarten
- vanskeligheder med privatisering af virksomhedens sydamerikanske datterselskaber (især Aerolíneas Argentinas).

Endelig fastholder de spanske myndigheder, at det program, Kommissionen har fået forelagt, og som er godkendt af arbejdsmarkedets parter, ikke indeholder statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1, fordi:

— programmet udelukkende er baseret på ledelseskriterier, der garanterer en hurtig genetablering af virksomhedens økonomiske og finansielle rentabilitet

— der til den ledsagende kapitaltilførsel ikke anvendes offentlige midler, men midler fra Teneo, der er uafhængig af statsbudgettet. Disse forskellige argumenter er yderligere blevet understreget i et memorandum af 16. februar 1995 fra de spanske myndigheder til Kommissionen. De spanske myndigheder understreger heri navnlig luftfartens strukturelle krise og sagens politiske og juridiske aspekter. De tilføjer, at sagen under alle omstændigheder er forenelig med fællesmarkedet, da planen omfatter genetablering af virksomhedens levedygtighed, nedskæring af kapaciteten, og at kapitaltilførsel i denne forbindelse er nødvendig.

På baggrund af alle de oplysninger, der ledsagede meddelelsen om støtte, besluttede Kommissionen den 1. marts 1995 at indlede proceduren i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, med henblik på den nye kapitalforøgelse på 130 mia. pta. til fordel for Iberia. Indledningen af proceduren begrundedes med arten af kapitaltilførslen fra holdingselskabet Teneo, idet denne kunne betragtes som statsmidler i henhold til traktatens artikel 92, stk. 1, og fordi Kommissionen nærer alvorlig tvivl om følgende:

— hvorvidt der er tale om støtte i betragtning af de ringe muligheder for, at Teneos økonomiske indsats kan give tilfredsstillende afkast

— hvorvidt en eventuel støtte kan betragtes som en undtagelse efter traktatens artikel 92, stk. 2 og 3. Kommissionen har i denne forbindelse udtrykt stærke forbehold med hensyn til, hvorvidt der foreligger usædvanlige omstændigheder, der er uforudseelige og eksterne for selskabet, som kan ændre betingelsen i sin beslutning af 22. juli 1992 om, at der ikke måtte gives yderligere støtte, før den strategiske plan er gennemført i 1996. Kommissionen har endvidere konstateret, at den heller ikke var i besiddelse af alle de fornødne elementer til at kunne konkludere, om alle de nødvendige betingelser for at acceptere en omstrukturingsstøtte foreligger.

Kommissionen har også i sin beslutning om at indlede proceduren udtrykkeligt angivet, at den vil henvende sig til en eller flere konsulenter, således at den kan indhente alle de nødvendige elementer til at kunne foretage en endelig vurdering af flere af de spørgsmål, som den har udtrykt tvivl om, og om sagen generelt.

Kommissionen meddelte ved skrivelse af 9. marts 1995 den spanske regering sin beslutning om at indlede proceduren og har pålagt den at fremsætte sine bemærkninger. Denne skrivelse er blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽¹⁾, og de andre medlemsstater og andre interesserede parter er blevet opfordret til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til bestemmelserne i traktatens artikel 93, stk. 2.

III

Ved brev af 10. april 1995 fremsatte de spanske myndigheder deres bemærkninger til Kommissionens brev af 9. marts 1995, hvori den meddelte beslutningen om at indlede proceduren. Bemærkningerne vedrørte den måde, hvorpå sagen var blevet beskrevet i Kommissionens skrivelse, forekomsten af støtteelementer, mulighederne for endnu en støtetränche og endelig, hvorvidt kapitaltilførslen var forenelig med fællesmarkedet.

For det første, vedrørende Kommissionens fremlæggelse af sagen i sin skrivelse af 9. marts 1995, minder de spanske myndigheder om, at virksomhedens indtægter ikke er ret meget lavere end gennemsnittet hos dens europæiske konkurrenter. Endvidere har der kun i de sidste tre år været driftsunderskud, idet Iberia havde et generelt driftsoverskud på 12,4 mia. pta. mellem 1986 og 1994.

Den spanske regering kritiserer også, at det ikke fremgår af Kommissionens fremlægning, at Iberia faktisk vil nedskære sit udbud i de følgende år, at man ikke i tilstrækkelig grad understreger den indsats, der er blevet gjort inden for produktivitet og nedskæring af »kontrollerbare« omkostninger, og at man ikke i tilstrækkelig grad omtaler omkostningsnedskæringer i forbindelse med personale. Vedrørende dette påpeger de spanske myndigheder, at Iberias normale lønninger i 1996 for hver enkelt personalekategori er 8,3 % mindre end i 1992. Endelig mener de spanske myndigheder, at Iberias produktivitet i 1993 var sammenlignelig med virksomhedens hovedkonkurrenter i Europa.

For det andet, med hensyn til, hvorvidt det drejer sig om støtte, gentager den spanske regering de samme argumenter, som den forelagde i meddelelsen for at vise, at der ikke foreligger statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1:

— dels understreger den, at midlerne fra Teneo, ikke kan betragtes som støtte, da Teneo er et aktieselskab, som i enhver henseende falder ind under privatret, og som forvalter virksomhederne i sin gruppe udelukkende ud fra et økonomisk synspunkt. Teneo har således ifølge den spanske regering ikke modtaget nogen form for støtte fra staten til at gennemføre operationen, og den har selv truffet investeringsbeslutningen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 114 af 6. 5. 1995, s. 7.

— dels bemærker den, at hele operationen indgår i Teneos globale strategi, idet Teneo er et holdingselskab i en konkurrencepræget situation, som administrerer sin koncern bedst muligt, og som tager hensyn til alle faktorer i en situation, hvor forøgelse af kapitalen er ledsaget af en sammenhængende, realistisk og levedygtig omstrukturingsplan.

For del tredje anfører de spanske myndigheder i forbindelse med mulighederne for at modtage endnu en støtte-tranche først, at Kommissionen ikke gyldigt kan påstå, at der ikke foreligger usædvanlige omstændigheder, der er uforudselige og eksterne for selskabet, med det formål at afslå endnu en tranche. Kommissionens beslutning af 22. juli 1992 om en forøgelse af kapitalen på 120 mia. pta. byggede på kriterier i memorandummet af 1984. Udelukkende på dette grundlag forpligtede den spanske regering sig i 1992 til ikke at udbetale yderligere støtte til Iberia i programmets løbetid. De spanske myndigheder mener endvidere, at Kommissionen ikke pludselig kan indføre nye kriterier, dvs. at der ikke foreligger usædvanlige, uforudselige og eksterne omstændigheder uden at underkende de grundlæggende principper om retssikkerhed, lighed, ikke-tilbagevirkende kraft og berettiget forventning. De spanske myndigheder konkluderer, at Kommissionen fortsat bør bygge på kriterierne i memorandummet af 1984, og at den ikke med tilbagevirkende kraft kan anvende retningslinjer, som blev udarbejdet i 1994, og som ikke gælder for denne sag. De understreger, at det påhviler Kommissionen at udøve sin kompetence fuldt ud og betragte hele det nye program som helhed uden at standse op ved en forudgående undersøgelse af, hvorvidt der foreligger usædvanlige omstændigheder, der er uforudselige og eksterne for selskabet.

Den spanske regering understreger endvidere, at de fire argumenter, den har fremsat, under alle omstændigheder opfylder de tre betingelser. Den mener, at kriteriet vedrørende usædvanlige, uforudselige og eksterne omstændigheder ikke bør sammenblandes med betingelserne for forenelighed efter bestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 2, litra b) (»støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder«), og at det ikke udgør et helt så strengt krav. Den spanske regering minder om, at den økonomiske krise i 1992 og 1993, devalueringen af pesetaen de samme år, vanskelighederne forbundet med privatisering af Aerolíneas Argentinas og liberaliseringen af det spanske marked efter dens mening har vist sig at være usædvanlige omstændigheder, der er uforudselige og eksterne for Iberia. Den spanske regering påpeger endvidere, at selv om ingen af disse fire omstændigheder i sig selv er usædvanlige, uforudselige og eksterne, så er de tilsammen og i kombination netop dette.

Endelig mener de spanske myndigheder, hvad angår en eventuel støttes forenelighed med fællesmarkedet, at det program, der blev forelagt Kommissionen, indeholder alle de nødvendige elementer til at vise, at alle Kommissionens betingelser for en undtagelse efter traktatens artikel 92, stk. 3, litra c), er opfyldt.

IV

Efter at proceduren er blevet indledt, er der blevet fremsat bemærkninger fra den britiske, danske, nederlandske, norske og svenske regering, fra mange konkurrerende luftfartsselskaber, navnlig Air UK, American Airlines, British Airways og Euralair samt fra andre interesserede parter som Teneo, SNECMA, fra Viva Airs personaleforening SEPLA og fra sammenslutningen af EF-luftfartsselskaber (ACE). Der er i alt fremsendt bemærkninger fra 17 forskellige parter, heraf otte luftfartsselskaber. Alle disse, undtagen Teneo og SNECMA, bifalder Kommissionens beslutning om at åbne proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, og har bragt mange spørgsmål på bane, som er forbundet med den tvivl, der blev givet udtryk for i beslutningen. Kun holdingselskabet Teneo har givet udtryk for, at kapitaltilførslen ikke udgør en støtte, idet det særligt understreger sin gruppestrategi, sin økonomiske uafhængighed og sin uafhængige forvaltning i forhold til den spanske stat. Det bestrider endvidere kriterierne om forekomsten af usædvanlige, uforudselige og eksterne omstændigheder som værende specifikke for den civile luftfart og i modstrid med principperne om ikke-tilbagevirkende kraft samt retssikkerhed. SNECMA — der er leverandør til de store producenter af de fly, der anvendes af de europæiske luftfartsselskaber — påpeger, at konjunkturudviklingen mellem 1991 og 1994 var usædvanlig og uforudselig først og fremmest på grund af det langsomme genopsving.

De medlemsstater, der har fremsat bemærkninger, anfører, at traktatens bestemmelser om statsstøtte bør strengt overholdes inden for den civile luftfart efter ikrafttrædelsen af den tredje liberaliseringspakke den 1. januar 1993 (Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92, (EØF) nr. 2408/92 og (EØF) nr. 2409/92⁽¹⁾). Nederlandene understreger navnlig, at støtte straffer de virksomheder, som selv har kunnet foretage en omstrukturering uden at modtage statsstøtte. Generelt bifalder de fem lande i dette tilfælde indledningen af proceduren, og de deler den tvivl, Kommissionen har givet udtryk for, idet de understreger.

(¹) EFT nr. L 240 af 24. 8. 1992, s. 1, 8 og 15.

- der foreligger statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1, idet Teneo er en offentlig virksomhed, der kontrolleres af staten, og da princippet om rationelle investorer i en markedsøkonomi i dette tilfælde ikke er opfyldt
- Iberias nuværende vanskeligheder skyldes ikke usædvanlige, uforudselige og eksterne omstændigheder. Det Forenede Kongerige påpeger navnlig, at den økonomiske afmatning i årene 1992-1993 indgår i en normal cyklus, at virkningen af pesetaens devaluering på Iberias regnskaber ikke er påvist, og at der findes »hedging«-teknikker, samt at liberalisering af lufttransporten har været en fortsat og forudseelig proces siden 80'erne og endelig, at Iberias investeringer i Sydamerika lige fra begyndelsen har været del af en meget risikabel strategi.
- under disse omstændigheder forbyder Kommissionens positive beslutning i 1992 om en første og sidste støtte på 120 mia. pta. udbetaling af enhver yderligere støtte.

Det Forenede Kongerige og Danmark tilføjer, at den del af støtten, der anvendes til sociale formål, også kan medvirke til at fordreje konkurrencen. UK mener endvidere, at operationen kan medføre ændrede samhandelsbetingelser i Fællesskabet, hvilket ville være i modstrid med den fælles interesse, særlig på det meget vigtige karaktermarked med Spanien som destination. Endelig mener Nederlandene, at støtten kun kan godkendes, hvis den ledsages af strenge betingelser om afhændelse af aktiver, kapacitetsreduktion, forbud mod at investere i andre luftfartsselskaber osv.

Disse spørgsmål forekommer også i bemærkningerne fra luftfartsselskaberne, Viva Airs personaleafdeling SEPLA og ACE. British Airways har ladet konsulentfirmaet Avmark gennemføre en undersøgelse, der viser, at det ikke er usædvanlige omstændigheder, der er uforudseelige og eksterne for Iberia, som er grunden til virksomhedens vanskeligheder. Disse interesserede parter gør endvidere opmærksom på yderligere elementer med henblik på at anmode Kommissionen om at modsætte sig kapitaltilførslen til gavn for Iberia. Således frygter Pan Air, SEPLA og ACE, at Iberia kan anvende en sådan støtte til at påbegynde en priskrig, British Midland, British Airways, Euralair, American Airlines, SAS og SEPLA understreger, at de mener, at genopretningsplanen ikke er særlig troværdig og ikke er tilstrækkelig til at sikre Iberias levedygtighed på lang sigt. De understreger Iberias høje produktionsomkostninger, de påpeger farerne ved den sydamerikanske strategi, den manglende økonomiske fornuft bag Iberias planer om at beflyve ruter, der beflyves med succes af Viva Air. Dette luftfartsselskabs personaleforening, SEPLA, antyder også, at Iberia ikke forvaltes i henhold til markedsøkonomiske principper. British Airways og Euralair mener i øvrigt, at støtten ikke er

absolut nødvendig for at gennemføre planens målsætning, så længe Iberia kan afhænde aktiver eller nedskære driftsomkostningerne endnu mere. ACE og Air UK og Britannia understreger endvidere, at Iberia allerede nyder godt af forskelsbehandling i de spanske lufthavne, da det har monopol på ground handling services, idet priserne herfor er høje i forhold til kvaliteten af den ydede service. De tilføjer, at Viva Airs indtrængen på chartermarkedet, som er forudset i planen, og som ville være en følge af kapitaltilførslen, ville kunne medføre store konkurrenceforvridninger på dette meget konkurrenceprægede marked, særlig mellem UK og Spanien. Endelig anmoder Euralair Kommissionen om at genåbne den støttesag på 120 mia. pta., som den godkendte i 1992, idet dette selskab påpeger manglende overholdelse af den ledsagende strategiske plan.

Alle de bemærkninger, der er fremsat af medlemsstaterne og af interesserede parter, er af Kommissionen blevet sendt til den spanske regering den 15. juni 1995. Ved brev af 29. juni 1995 forelagde de spanske myndigheder deres kommentarer til disse bemærkninger. De bestrider, punkt for punkt, alle medlemsstaternes og andre parters argumenter, undtagen bemærkningerne fra Teneo og SNECMA, og ganske særlig bemærkningerne fra British Airways og Euralair, idet de fremfører de samme elementer som i skrivelsen af 10. april 1995. De fremlægger således en rapport fra konsulentfirmaet NatWest Markets, hvoraf det fremgår, at programmet vil forbedre Iberias konkurrenceevne ganske betydeligt ved stort set at eliminere forskellene i omkostninger og konkurrenceevne mellem Iberia og dets hovedkonkurrenter i Europa. De spanske myndigheder forelagde også en rapport fra Airbus Industries, som understreger vigtigheden af Iberias bestillinger og Iberias tilstedeværelse i Sydamerika for den europæiske luftfartsindustri og også understreger, at de økonomiske vanskeligheder i 1992-1993 var exceptionelle og uforudsigelige. Den spanske regering tilføjer bl.a., at man ikke må sammenblende kriterierne usædvanlige, uforudselige og eksterne omstændigheder med force majeure, at den samlede påvirkning, som var exceptionel og uforudselig, at den økonomiske afmatning i Spanien på Iberias indtægter beløber sig til 59 mia. pta., at Iberia snart bliver lige så konkurrencedygtig som Viva Air, og at dette luftfartsselskab spiller sin egen rolle på chartermarkedet, og endelig at Kommissionen rent juridisk ikke kan pålægge Iberia at afhænde aktiver, samt at der ikke findes noget alternativ til den foreslåede kapitaltilførsel, da Iberia ikke længere har nogen »non essential assets«.

V

Som meddelt i åbningsskrivelsen til de spanske myndigheder den 9. marts 1995 henvendte Kommissionen sig i april 1995 til en uafhængig konsulent, der er internationalt respekteret (Deloitte & Touche), med henblik på at indhente oplysninger om flere af de spørgsmål, hvorom

Kommissionen havde udtrykt tvivl. Konsulenten fik først og fremmest til opgave at undersøge hele operationen ud fra en privat investors princip, dvs. hvorledes en privat investor ville have handlet under de herskende markedsforhold. Hvis konklusionerne af denne undersøgelse blev, at den foreslåede kapitaltilførsel på 130 mia. pta. ikke ville være blevet foretaget af en privat investor, blev han endvidere anmodet om at:

- identificere grundene til, at den strategiske plan af 1992 slog fejl
- fremskaffe de nødvendige oplysninger til at kunne vurdere, hvorvidt der var tale om usædvanlige, uforudselige og eksterne omstændigheder i forbindelse med de fire faktorer (økonomisk afmatning, devaluering, forventet intern liberalisering og interesser i Sydamerika) som de spanske myndigheder havde fremført for at forklare Iberias vanskeligheder
- vurdere omstruktureringsplanens levedygtighed samt, hvorvidt det var muligt at opfylde planens målsætningerne med en sum på 130 mia. pta.
- i påkommende tilfælde foreslå alternative løsninger med henblik på at afhjælpe Iberias situation.

Kommissionens konsulent har kunnet gøre dette ved at arbejde sammen med repræsentanter for den spanske stat samt repræsentanter for Teneo og Iberia, og han har kunnet indhente alle de nødvendige oplysninger hos disse. På møder i Madrid, den 26. og 27. juli 1995 med deltagelse af konsulenten og Kommissionens repræsentanter samt topcheferne i Iberia-koncernen gennemgik man både situationen i Iberias forskellige datterselskaber og de væsentlige elementer i koncernens strategi.

Den 10. august 1995 forelagde konsulenten et udkast til endelig rapport, som blev sendt til de spanske myndigheder, så de kunne fremsætte deres bemærkninger. Konsulenten har i størst muligt omfang taget hensyn til disse bemærkninger og forelagde Kommissionen sin endelige rapport den 20. september 1995. Det fremgår af denne rapport, at en privat investor der handler ud fra markedsøkonomiske principper, ikke ville foretage en kapitaltilførsel på 130 mia. pta. til fordel for Iberia på én gang af mindst to grunde: dels ville en privat investor i en lignende situation søge til en begyndelse at tilføre så lille en sum som muligt og dernæst udbetale beløb i trancher, efterhånden som genopretningsplanens målsætninger blev opfyldt; dels var operationen økonomisk for risikabel på grund af koncernens usikre fremtid, særlig i Sydamerika.

Hvad angår grundene til, at den strategiske plan af 1992 slog fejl, mener konsulenten, at det både skyldes for store omkostninger i forbindelse med investeringerne i Syda-

merika og for store ambitioner, hvad angår forventet vækst og erobring af markedsandele, idet Iberias omkostningsstruktur og utilstrækkelige produktivitet ikke gjorde det muligt at imødegå den uventede indtægtsnedgang pr. passagekilometer. Konsulenten mener også, at af de fire faktorer, den spanske regering har anført som begrundelse, er det kun den økonomiske afmatning i 1992 og 1993, der er så alvorlig, at den kan betegnes som usædvanlig, uforudselig og eksternt for Iberia, og ikke den økonomiske afmatning som sådan. Den del af den økonomiske afmatning, der kan beskrives som værende så alvorlig, vurderes dog kun til at have forårsaget et tab på 14 mia. pta. Konsulenten mener endvidere:

- at pesetaens devaluering i virkeligheden har vist sig at være en fordel for Iberia
- at den forventede liberalisering af det indre spanske marked kun har haft ringe betydning for 1994 og under alle omstændigheder er noget, der var forudseligt
- at vanskelighederne i forbindelse med interesserne i Sydamerika hverken var uforudselige, usædvanlige eller eksterne for Iberia, da dette fra begyndelsen udgjorde en stor kommerciel risiko, og da tabene i forbindelse hermed hovedsagelig stammede fra forpligtelser, Iberia havde påtaget sig før den strategiske plan af 1992.

Med hensyn til foranstaltningerne i det meddelte omstruktureringsprogram for perioden 1994-1996 (forbedring af produktiviteten, nedskæring af omkostningerne osv.) mener konsulenten, at disse foranstaltninger går i den rigtige retning, og at effektiv iværksættelse heraf er en afgørende betingelse for at sikre Iberias overlevelse og levedygtighed. De er dog ikke tilstrækkelige til at garantere levedygtighed på lang sigt. Det er faktisk ikke på nuværende tidspunkt muligt at udtale sig om Iberias reelle overlevelsesmuligheder over en længere periode, da den førnævnte indsats skal fortsættes efter 1996, særlig hvad angår nedskæring af omkostninger i en situation med langt stærkere konkurrence. Konsulenten tilføjer, at en kapitaltilførsel virkelig er nødvendig, men at virksomhedens umiddelbare behov ligger betydeligt under 130 mia. pta.

Endelig foreslår konsulenten i sin rapport en løsning, som er en kombination af følgende: Iberias sydamerikanske aktiver sælges, den spanske stat overtager udgifterne i forbindelse med nedskæring af personalet, yderligere kapitaltilførsel gøres afhængig af tilfredsstillende præstationer. På længere sigt kunne det også tænkes, at virksomheden ophører med at udføre vedligeholdelses- og ground handling services.

VI

I forbindelse med indledningen af proceduren og samtidig med det arbejde, der blev foretaget af Kommissionens udpegede konsulent, blev der afholdt flere møder i juni, juli, august og september 1995 med deltagelse af Kommissionen og den spanske regering. Teneo og Iberia. Som følge af disse møder og bemærkningerne fra medlemsstaterne og andre interesserede parter samt de tidligere nævnte konklusioner af konsulentens rapport underrettede den spanske regering i løbet af sommeren 1995 Kommissionen om, at den var villig til at tilpasse den finansielle del af det program, der var blevet meddelt den 23. december 1994 og den 20. januar 1995. Programmet bestod således ikke længere af en kapitaltilførsel på 130 mia. pta., men omfattede to adskilte operationer: for det første overfører Iberia en del af sine sydamerikanske aktiver til et nyt selskab, som foreløbig kaldes »Newco« med tilbagekøbsoption; for det andet modtager Iberia en kapitaltilførsel fra Teneo. Teneo har kapitalinteresser i »Newco«, men aktiemajoriteten i »Newco« indehaves af private investorer. Arsa indgår i de aktiver, der sælges til »Newco«.

Kommissionen anmodede i september 1995 konsulenten om at skaffe den de nødvendige oplysninger, for at den kunne nå til en afgørelse om forskellige aspekter af denne ændring i kapitalrekonstruktionen af Iberia set ud fra det private investorprincip. Konsulenten blev navnlig bedt om at undersøge følgende fire spørgsmål:

- formindsker de forskellige transaktioner vedrørende »Newco« de farer, der er forbundet med Iberias forpligtelser over for Arsa?
- udføres de forskellige transaktioner vedrørende »Newco« på et kommercielt grundlag?
- under hvilke betingelser kan Iberia udnytte sin option til tilbagekøb af aktiver, der er solgt til »Newco«?
- er det private investorprincip opfyldt efter de forskellige operationer i forbindelse med »Newco«, hvad angår kapitalforøgelse, og under hvilke betingelser?

Efter at konsulenten havde indhentet alle de nødvendige oplysninger hos Teneo og de spanske myndigheder, besvarede han disse fire spørgsmål i sit udkast til endelig rapport, som blev forelagt i anden halvdel af november 1995. Ifølge konsulenten eliminerer transaktionerne vedrørende med »Newco« praktisk talt alle de risici i forbindelse med forpligtelserne i Arsa, som Iberia hidtil havde stået over for. Det ser endvidere ud til, at disse operationer er udført på normalt kommercielt grundlag. Konsulenten foreslog også, at Iberias tilbagekøbsoption

skulle være betinget at, at selskabets finansielle situation ikke bringes i fare.

Med hensyn til kapitalforøgelsen mener konsulenten, at Iberia-koncernen potentielt er levedygtig og kan kapitalrekonstrueres. Han mener dog, at der stadig er store risici forbundet med koncernen trods afhændelse af nogle af de sydamerikanske interesser. Han mener, at en kapitaltilførsel på 48 mia. pta. er tilstrækkelig til at garantere selskabets overlevelse på kort og mellemlang sigt (»minimum cash requirement«). Yderligere kapitalforøgelser foretages i fremtiden afhængig af tilfredsstillende resultater, som viser koncernens fortsatte genrejsning, således at gældsstrukturen forbedres. Konsulenten fastslår også, at den umiddelbare kapitaltilførsel skal give mulighed for en rentabilitet på mindst 30-40 % i 1999, idet han anser dette for det minimale årlige afkast (»hurdle rate«), som en privat investor ville kræve under de samme omstændigheder. Konsulenten har i den forbindelse opstillet en række beløb til kapitaltilførsel, som opfylder det private investorprincip, og som varierer afhængigt af de forskellige hypoteser. Følgende andre forhold er vigtige, når det drejer sig om at bestemme disse beløb: den gennemsnitlige vækstrate i Iberias cash flow efter 1999 og det beløb, Iberia får for salget af Austral.

Konsulentens endelige rapport bekræfter alle disse konklusioner.

Samtidig med at konsulenten udførte sin opgave, blev der afholdt flere møder mellem på den ene side Iberia, Teneo og den spanske regering og på den anden side Kommissionen og konsulenten. Disse møder blev afholdt i september, oktober og november 1995 og navnlig i Madrid den 6. og 7. november 1995. Kommissionen har således fået et detaljeret kendskab til de planlagte tilbageføringer af investeringer og den planlagte kapitalrekonstruktion. Disse kontakter blev fortsat, efter at konsulenten havde draget ovenstående konklusioner, navnlig på et møde i Madrid den 23. og 24. november 1994. Kommissionen fik således et klart billede af betydningen af de forskellige parametre, der blev anvendt til at måle de forskellige transaktioners kommercielle karakter.

Den 18. december 1995 sendte den spanske regering officielt Kommissionen et dokument om de forskellige ændringer af den finansielle del af tilpasningsprogrammet (»Actualización del plan financiero del programa de adaptación de Iberia al nuevo entorno competitivo«). Dette dokument gør rede for tre ændringer i forhold til det oprindelige dokument. Nogle spørgsmål i dokumentet er blevet særligt understreget af de spanske myndigheder i fire breve til Kommissionen, dateret henholdsvis den 21. december 1995 og den 15., 19. og 26. januar 1996.

For det første er omkostningerne forbundet med programmet til nedskæring af personalet i Iberia blevet revideret i opadgående retning, fordi man oprindeligt havde undervurderet ancienniteten hos det personale, der kunne nyde godt af førtidspensioneringsforanstaltninger og frivillig afgang. Dette beløb er nu på 36,685 mia. pta. sammenlignet med de oprindelige 32,2 mia. pta. Denne sum overføres til Iberia af Teneo i form af en kapitaltilførsel (se nedenfor), så snart Kommissionen har truffet positiv beslutning herom. Iberia overfører derpå 29 mia. pta. — til finansiering af førtidspensionerne — til en forsikringsgruppe, idet den har truffet aftale med denne gruppe om at forvalte førtidspensioneringsprogrammet. Der er sat 8 mia. pta. til side til finansiering af førtidspensioneringsforanstaltninger. Halvdelen heraf udbetales øjeblikkeligt, og den resterende del fordeles over 1996.

forhold til det første lån skyldes, at dette lån er underordnet, og at risikoen derfor er større.

Før Iberia sælger sine kapitalinteresser i Interinvest til Andes Holding BV, planlægger det at øge kapitalen ved tre operationer: overførsel til Interinvest af fordringer (lån), som Iberia har på Arsa, frisk kapitaltilførsel samt overførsel til Interinvest af nogle af de aktier, Iberia direkte har i Arsa, og som beløber sig til 10 % af Arsas kapital. Den friske kapitaltilførsel kommer fra et lån, som Iberia optager hos Andes Holding BV eller på finansmarkedet. Med denne kapitaltilførsel tilbagekøber Interinvest for et tilsvarende beløb den gæld, som Arsa har til tredjeparter, herunder den gæld, der er garanteret af Iberia. Interinvest foretager derpå en »uigenkaldelig tilførsel af kapital« til Arsa, hvorved noget af Arsas gæld absorberes. Disse operationer er blevet krævet af aktionærerne i Andes Holding BV, således at sidstnævnte køber et selskab med en omstruktureret kapital fra Iberia.

For det andet overfører Iberia til holdingselskabet Andes Holding BV (tidligere »Newco«) følgende kapitalinteresser i sydamerikanske selskaber: 13 % af kapitalen i det chilenske selskab Ladeco, 100 % af kapitalen i det argentinske selskab Interinvest SA og 10 % af kapitalen i Arsa. Andes Holding BV er et aktieselskab under nederlandsk lov, som er oprettet med henblik på at købe disse kapitalinteresser fra Iberia og med tiden at sælge dem igen. Det har en kapital på 10 mio. US \$, hvoraf Teneo har 42 %, og [...] (*) store amerikanske banker [...] har 58 %. Andes Holding BV træffer beslutning ved simpelt flertal, undtagen grundlæggende beslutninger, der hovedsagelig vedrører vedtægt, målsætning, afvikling og kapitalstruktur. Beslutninger om salg af aktiver kræver kun godkendelse af de [...] banker, som har aktierne. Ud over kapitalen består Andes Holding BV's ressourcer hovedsagelig af en udsættelse af betalingen for Austral (se det følgende) og to lån, som er optaget hos aktionærerne. Det første af disse lån, som er en del større end Andes Holding BV's kapital er for 70 % vedkommende tegnet af private aktionærer i Andes Holding BV og for 30 % vedkommende af Teneo. Lånet har en løbetid på [...] år med en rente, der er [...] højere end Libor-renten for tre måneders US \$-lån, beregnet kvartalsvis med et år på 360 dage. Gælden forbundet med dette første lån (»senior debts«) er dobbelt »privilegeret«, da lånet er optaget med pant i de aktiver, Andes Holding BV har erhvervet, og dets tilbagebetaling er prioriteret i forhold til det andet lån (»junior debts«). Det andet lån er således »underordnet« det første lån, det er af samme størrelsesorden og er for 30 % vedkommende tegnet af private aktionærer i Andes Holding BV og for 70 % vedkommende af Teneo. Det har også en løbetid på [...] år. Rente er fastsat til [...] over Libor-renten for tre måneders USD-lån, beregnet kvartalsvis med et år på 360 dage. Renteforskellen i

Salgsprisen for de aktier, der sælges til Andes Holding BV, er blevet fastsat på grundlag af en rapport, der blev udarbejdet af den amerikanske bank [...]. Forskellen mellem den bogførte værdi og den faktiske salgspris giver Iberia et exceptionelt tab på ca. 100 mio. US \$. Salgssummen udbetales som følger: Først udbetales en rate svarende til det lån, som Iberia tidligere har optaget, med henblik på tilbagebetaling heraf; anden rate udbetales til Iberia efter en »due diligence«-periode på højst fire måneder, hvortil der er knyttet en ophævelsesklausul; tredje og sidste rate, svarende til Austral's værdi, udbetales først til Iberia, efter at Andes Holding BV har afsat Austral. »Due diligence«-perioden skal give Andes Holding BV mulighed for at undersøge, om de oplysninger, det har modtaget, er korrekte og at sikre, at kapitalrekonstruktionsoperationerne før salget, virkelig er blevet gennemført. Ifølge de spanske myndigheder skyldes udsættelsen af udbetalingen af den del, der svarer til Austral's værdi, de problemer, Andes Holding BV har med at opnå den nødvendige finansiering. Andes Holding BV skal dog være ejer af Austral for at lette afsættelsen af Arsa til en eventuel køber.

Efter overførsel af 10 % af Arsa's kapital til Andes Holding BV, efter forøgelse af Interinvests' kapital, efter den uigenkaldelige overførsel af kapital fra Interinvest til Arsa og afhændelse af Interinvest til Andes Holding BV fordeler Arsas kapital sig således: 80,33 % til Interinvest, 5,73 % til Andes Holding BV, 5,73 % til Iberia og 8,21 % til tredjeparter. Hvad angår resten af Iberias interesser i Arsa (5,73 %), autoriserer Iberia Andes Holding BV til at sælge disse aktier til tredjeparter samtidig med, at det sælger sine egne aktier.

(*) Oplysninger af fortrolig art.

Overførslen af Iberias sydamerikanske aktiver til Andes Holding BV, og Andes Holding BV's senere salg heraf består også af to på hinanden følgende etaper. Første etape begynder med oprettelsen af Andes Holding BV, optagelsen af de to lån og købet af aktiver fra Iberia. Denne etape varer maksimalt to år, hvori Iberia har en tilbagekøbsoption på de aktiver, der er overført til Andes Holding BV. Denne tilbagetilbagekøbsoption kan anvendes for alle eller nogle af disse aktiver. Tilbagekøbsprisen, som fastsættes ved aktivernes overførsel, beregnes således, at det bliver muligt at tilbagebetale de to lån, Andes Holding BV har optaget, med påløbne renter samt at refundere Andes Holding BV's kapital til aktionærerne plus en fortjeneste på kapitalen sat til [...] over Libor US \$.

Anden etape på maksimalt et år finder kun sted, hvis Iberia ikke benytter sig af sin tilbagekøbsoption i første etape. I anden etape har Iberia ikke længere nogen tilbagekøbsoption, og Andes Holding BV's sydamerikanske aktiver sælges på markedet til højeste pris uden nogen bundpris. Andes Holding BV giver [...] og [...] et bindende mandat til at forhandle og afslutte denne endelige transaktion. Med henblik på en hurtig overførsel af Andes Holding BV's aktiver i anden etape kan Andes Holding BV i løbet af første etape tage gunstige kontakter med tredjeparter trods Iberias tilbagekøbsoption.

Iberia forestår fortsat den praktiske drift af Arsa under disse to etaper.

Andes Holding BV afvikles, når de sydamerikanske aktiver fra Iberia er solgt, enten til Iberia eller tredjeparter og normalt senest tre år efter oprettelsen. Efter at lånerne er blevet tilbagebetalt i prioriteret rækkefølge, deles Andes Holding BV's kapital mellem aktionærerne i forhold til deres aktier.

De spanske myndigheder anfører, at alle transaktioner forbundet med Andes Holding BV er i overensstemmelse med de ønsker, der er fremsat af medlemsstaterne og interesserede tredjeparter, som netop krævede, at Iberia skulle sælge aktiver og reducere de risici, der var forbundet med dets sydamerikanske interesser. Med disse transaktioner fjernes også en af de vigtigste hindringer — ifølge Kommissionens konsulent — for en kapitaltilførsel, der er i overensstemmelse med det private investorprincip.

Endelig præciserer de spanske myndigheder, at de har forelagt Kommissionen alle de kontrakter og aftaler, der er forbundet med denne afhændelse af nogle af Iberias sydamerikanske aktiver.

For det tredje er Teneos kapitaltilførsel til Iberia blevet sat ned til 87 mia. pta. i stedet for de oprindelige 130 mia. pta. og de 138 mia. pta., man på et vist tidspunkt overvej-

ede. Ifølge de spanske myndigheder bygger dette nye beløb på:

- Iberias positive resultater op til og inklusive oktober 1995. I de første ti måneder af 1995 havde Iberia et positivt driftsresultat på 31,700 mia. pta., hvilket er over 16,800 mia. mere end det, der var beregnet i tilpasningsprogrammet. Denne forbedring, som viser, hvor seriøst programmet er opstillet, skyldes hovedsagelig en øget reduktion af udgifterne og en bedre afpasning af udbuddet, selv om den forventede nedskæring af personalet endnu ikke er blevet afsluttet
- målsætningerne i det tilpasningsprogram, der blev meddelt i december 1994, dvs. på kort sigt at genetablere selskabets økonomiske og finansielle rentabilitet, at tilpasse dets finansielle struktur til dets aktiviteter, at give aktionærerne et tilfredsstillende afkast af deres investering, at tiltrække privat kapital og at åbne mulighed for en delvis privatisering. De spanske myndigheder understreger, at indholdet af det anmeldte tilpasningsprogram er uændret (foranstaltninger til nedskæring af driftsudgifter, finansiering af udgifter osv.). De finansielle overslag er blevet ajourført i overensstemmelse med de tre ovennævnte ændringer og endvidere forlænget med to år frem til 1999
- behovet for at finansiere personalenedskæringer, idet udgifterne i forbindelse hermed beløber sig til ca. 37 mia. pta. (se ovenfor)
- behovet for at foretage en minimal kapitalrekonstruktion af selskabet og at nedskære gælden med ca. 50 mia. pta. (afskrivning af gæld på 26 mia. på kort sigt og 24 mia. hypotekgæld). Den forventede kapitaltilførsel er det absolutte minimum, hvis tilpasningsprogrammet skal lykkes, og hvis finansieringsomkostningernes størrelse ikke skal bringe selskabets fremtid i fare. Tilførslen er dog ikke stor nok til at genskabe en regnskabsstruktur (gæld i forhold til egenkapitalen), som kan sammenlignes med andre selskaber i sektoren, da Iberias egenkapital var negativ ved udgangen af 1995 før enhver kapitalforøgelse
- virkningerne af Iberias salg af interesser i Arsa, Austral og Ladeco.

De spanske myndigheder tilføjer, at salg af de sydamerikanske aktiver til et selskab med en majoritet bestående af privat kapital og tilførsel af en sum, der ligger langt under den oprindeligt meddelte sum, er i overensstemmelse med det private investorprincip. De påpeger fornuften bag denne kapitaltilførsel ved dels at understrege Iberias gode resultater i 1995 og først og fremmest eliminerings af risici forbundet med de sydamerikanske aktiver, dels at henvise til finansielle analyser, der viser, at afkastet af denne investering bliver langt større end det minimum, en privat investor ville kræve. De påpeger, at Teneo er et aktieselskab, der er uafhængigt af staten. De henleder også opmærksomheden på Iberias positive resultater siden

programmets påbegyndelse for ca. to år siden, takket være nedskæringer af omkostninger og en omlægning af selskabets aktiviteter til tre hovedmarkeder (Spanien, Europa og Sydamerika). De spanske myndigheder sætter også spørgsmålstegn ved de konklusioner, Kommissionens konsulent har draget, dvs. at Iberias behov for frisk kapital på kort sig kun beløber sig til 48 mia. pta., idet de særligt henviser til det arbejde, der er udført af deres konsulent NatWest Markets.

De spanske myndigheder påpeger også, at den nævnte kapitaltilførsel på 87 mia. pta. kun er første skridt i planen om kapitalrekonstruktion af Iberia til et samlet beløb på 155 mia. pta. Teneo bør derfor foretage en ny kapitaltilførsel på 20 mia. pta. i det første kvartal af 1997 for yderligere at nedbringe passiverne. En yderligere tilførsel på 25 mia. pta., som på et vist tidspunkt sandsynligvis vil blive foretaget af private investorer, skulle gøre det muligt at dække nogle af de ekstra behov.

Med hensyn til kapitalforøgelsen på 20 mia. pta. i første kvartal af 1997 påstår de spanske myndigheder, at denne operation også er i overensstemmelse med det private investorprincip. Kapitaltilførslen vil ikke blive foretaget, før Iberia har opfyldt følgende kriterier og målsætninger, som — ifølge de spanske myndigheder — til fulde viser selskabets økonomiske rentabilitet:

- et positivt driftsresultat på mindst 16,626 mia. pta. i 1995 og 27,322 mia. pta. i 1996
- en driftsproduceret cash flow på mindst 43,471 mia. pta. i 1995 og 60,872 mia. pta. i 1996
- et nettoresultat efter skat på mindst — 47 mia. pta. i 1995 og +1,5 mia. pta. i 1996
- et »driftsresultat pr. ansat« på mindst 0,72 mio. pta. i 1995 og 1,22 mio. pta. i 1996
- et »driftsresultat pr. udbudt ton-kilometer« på mindst 4,41 pta. i 1995 og mindst 6,80 pta. i 1996
- en nedskæring af driftsudgifterne på 15,443 mia. pta. i 1994 og 1995 i henhold til PREGA-programmet

- en nedskæring med 2 699 ansatte før 31. december 1996
- et udbud af »ton-kilometer pr. ansat« (eksklusive personale, der beskæftiger sig med ground handling services) på mindst 0,24 og 0,26 mio. i henholdsvis 1995 og 1996.

For at Kommissionen kan kontrollere, at disse kriterier opfyldes, tilføjer den spanske regering, at den sender Kommissionen Iberias regnskaber for 1995 og 1996 revideret i henhold til spansk lovgivning.

Endelig understreger den spanske regering i sit brev af 18. december 1995, at de nævnte operationer (overførsel af visse sydamerikanske aktiver til Andes Holding BV og en kapitaltilførsel på 87 mia. pta.) er forbundet med følgende betingelser:

- hvis Iberia bliver i stand til at anvende sin tilbagetilbagekøbsoption i forbindelse med de sydamerikanske aktier, der er blevet solgt til Andes Holding BV i løbet af de første to år efter salget, inklusive »due diligence«-perioden, forpligter selskabet sig til kun at gøre dette, hvis a) markedsværdien af koncernens egenkapital er mindst 30 % af »Group's enterprise value« (dvs. koncernens samlede aktivers afkastningsevne), og hvis b) en privat investor direkte eller indirekte spiller en betydelig rolle i operationen. De samme to betingelser gælder for det tredje år efter salget, hvis Iberia giver det mest attraktive bud. De gælder dog ikke, hvis Iberia bruger sin tilbagekøbsoption til umiddelbart derefter at gensælge de pågældende aktiver til tredje-parter
- Teneo får en andel i Andes Holding BV med samme rettigheder og forpligtelser som de andre aktionærer og kapitalindskydere i Andes Holding BV og efter forretningsmæssige principper. Beslutninger vedrørende Andes Holding BV træffes af et flertal af aktionærerne i henhold til aftalerne mellem parterne i overensstemmelse med gældende nederlandsk og engelsk ret. Hvis Teneo en gang i fremtiden tvinges til at optage nogle af Andes Holding BV's aktiver på grund af kommercielle forhold, der påvirker Andes Holding BV, forpligter den spanske regering sig til at pålægge Teneo derefter at sælge disse aktiver til tredje-mand. Bortset fra tilfælde, der er en følge af Teneos rettigheder og forpligtelser i henhold til aftalerne vedrørende Andes Holding BV, må Teneo ikke erhverve nogen aktiver i Andes Holding BV.

- intet offentligt spansk organ eller selskab — undtagen Iberia og Teneo — må inddrages i transaktionerne vedrørende Andes Holding BV eller erhverve aktiver i Andes Holding BV.
- den godkendte kapitaltilførsel må kun anvendes til a) at dække omkostningerne i forbindelse med personale nedskæringen eller b) at reducere gælden. Der udarbejdes en rapport til Kommissionen om gennemførelse af planen for reduktion af gælden. Denne rapport skal give en indgående beskrivelse af de lån, der skal tilbagebetales, og anvendelsen af de midler, der stilles til rådighed via nedskæringen af finansieringsomkostningerne. Pengene fra kapitaltilførslen må under ingen omstændigheder anvendes til at hindre Iberias omkostningsnedskæringsprogram eller på væsentlig måde ændre Iberias globale prisstrategi og flykapacitet
- de nødvendige midler til at betale omkostningerne i forbindelse med nedskæringen af personalet (36,685 mia. pta.) overføres til Iberia straks efter nærværende beslutnings meddelelse. Resten af kapitaltilførslen udbetales dog ikke til Iberia før efter anden udbetaling af det beløb, som solget af Interinvest og Ladeco til Andes Holding BV indbringer (se ovenfor)
- Iberia og Teneo er enige om, at omkostningsreduktion er en grundlæggende målsætning i tilpasningsprogrammet, og at det er af afgørende betydning at fortsætte indsatsen for omkostningsreduktion også efter 1996
- på de områder, hvor tilpasningsprogrammets målsætning ikke opfyldes, og hvor Iberia derfor har behov for yderligere kapital, opfylder Teneo og Iberia dette behov ved hjælp af større omkostningsreduktion, afhændelse af aktiver eller tilførsel af kapital, som primært hidrører fra private investorer.

På grundlag af ovennævnte forhold kan Kommissionen foretage en endelig vurdering af denne sag.

RETLIG VURDERING

VII

Artikel 92, stk. 1, i traktaten og artikel 61, stk. 1, i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (herefter kaldet »aftalen«) fastslår, at støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne.

Traktaten og aftalen fastslår princippet om neutralitet hvad angår de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne og princippet om ligeret mellem offentlige og private virksomheder (artikel 222 i traktaten og artikel 125 i aftalen). I henhold til disse principper må Kommissionens indsats hverken forfordele eller være til fordel for offentlige virksomheder, navnlig når Kommissionen undersøger en operation i forhold til bestemmelserne i artikel 92 i traktaten og artikel 61 i aftalen. Det må derfor fra den ene sag til den anden fastslås, om en transaktion mellem en medlemsstat og en offentlig virksomhed er en normal handelsmæssig transaktion, eller om den helt eller delvis indeholder støtteelementer. Kommissionen skal i denne forbindelse bygge sin afgørelse på princippet om, hvorledes en privat investor ville handle under normale markedsøkonomiske vilkår. I henhold til dette princip er der ikke tale om statsstøtte, når der tilføres ny kapital på betingelser, der ville være acceptable for en privat investor, som driver virksomhed på normale markedsøkonomiske vilkår⁽¹⁾. Domstolen har præciseret i dom af 21. marts 1991 i sag C-305/89, Italien mod Kommissionen⁽²⁾, »der skal her foretages en sammenligning mellem de indgreb, som iværksættes af en offentlig investor, når denne forfølger visse formål med hensyn til økonomisk politik, og den fremgangsmåde, der følges af en privat investor, men denne sidste behøver ikke nødvendigvis at være en almindelig investor, som placerer kapital til forrentning på kortere eller længere sigt, men skal dog i det mindste være et privat holdingselskab eller en privat koncern af virksomheder, som følger en global eller sektorbestemt strukturpolitik, og som lader sig lede af mere langsigtede rentabilitetsudsigter«.

I det aktuelle tilfælde må de to operationer forbundet med kapitalrekonstruktionen af Iberia undersøges i lyset af dette princip. Det drejer sig om alle transaktioner vedrørende Andes Holding BV og om kapitaltilførslen på 87 mia. pta. fra Teneo. Denne endelige undersøgelse udspringer af den procedure, som Kommissionen indledte den 1. marts 1995, idet de tilpasninger, de spanske myndigheder har foretaget i den finansielle del af det meddelte program, tager hensyn til de bemærkninger, medlemsstaterne og interesserede tredjeparter har fremsat som led i proceduren. Disse tilpasninger omfatter salg af aktiver, en reduktion af risici forbundet med Iberias forpligtelser i Sydamerika og en reduktion af den foreslåede kapitaltilførsel. Alle disse spørgsmål blev rejst af medlemsstaterne og interesserede tredjeparter i deres bemærkninger, som er resumeret i afsnit IV.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om gennemførelse af traktatens artikel 92 og 93 om offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser i virksomhederne, EF-Bull. nr. 9-1984; og Domstolens dom af 13. marts 1985, forenede sager 296/82 og 318/82, Nederlandene og Leeuwarder papierwarenfabrik BV mod Kommissionen, Sml. 1985 s. 809, præmis 17.

⁽²⁾ Sml. 1991, s. I-1603, præmis 20.

For det første, hvad angår oprettelsen af Andes Holding BV og alle transaktionerne vedrørende dette selskab, viser alle de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, og navnlig den rapport, Kommissionens udpegede konsulent har udarbejdet, at Teneo og den spanske regering i dette tilfælde har handlet på en måde, der er sammenlignelig med en privat investor, der udelukkende handler på et kommercielt grundlag.

Det ser således ud til, at Andes Holding BV's finansielle struktur, som bygger på en lav egenkapital sammenlignet med de midler, der hidrører fra lån, ligner den struktur, man normalt ser i en sådan operation. Andes Holding BV er et selskab, der er oprettet specifikt med henblik på at købe og senere sælge veldefinerede kapitalinteresser, og det har således i princippet en levetid på maksimalt tre år, dvs. at en stor egenkapital ikke er berettiget. For det andet har private investorer den reelle kontrol med selskabet og spiller en væsentlig rolle i hver af den finansielle strukturs tre elementer, nemlig henholdsvis 60 %, 30 % og 70 % af egenkapitalen, »junior debts» og »senior debts». Det bør i denne forbindelse bemærkes, at Kommissionen mener, at en operation, hvori indgår offentlige midler, ikke udgør støtte, når private investorer også har betydelige kapitalinteresser i operationen på sammenlignelige vilkår⁽¹⁾. For det tredje ligger renterne for Andes Holding BV's finansieringskilder, dvs. [...] over Libor for henholdsvis egenkapital, »junior debts» og »senior debts», ikke uden for de grænser, der er konstateret for lignende operationer. Amerikanske handelsbankers deltagelse i disse operationer garanterer også, at disse renter reelt afspejler markedspriserne.

For det fjerde gælder det samme de priser, Andes Holding BV betaler for erhvervelsen af kapitalinteresser i Arsa, Interinvest, Austral og Ladeco. Navnlig er kapitalinteresserne i Arsa og Interinvest blevet værdisat på grundlag af [...] vurdering af Arsa. Banken anvendte med henblik på dette en metode, der i det væsentlige er komparativ. Austral's værdi blev også fastsat af et internationalt kendt revisionsfirma. Overtagelsesprisen for Iberias 13 % kapitalandel i Ladeco afspejler priserne for de seneste transaktioner vedrørende dette selskab.

I øvrigt er Iberias tilbagekøbsoption et bevis på Teneos rationelle fremgangsmåde, da den kan lette indgåelsen af en alliance. Kommissionen noterer sig, at den spanske regering er villig til at stille to betingelser for Iberias tilba-

gekøbsoption med hensyn til de forskellige kapitalinteresser, der afhændes til Andes Holding BV, inklusive i »due diligence»-perioden, nemlig at markedsværdien af koncernens egenkapital efter et sådant tilbagekøb er mindst 30 % af koncernens samlede virksomhedsværdi, og at en privat investor også, direkte eller indirekte, skal have en betydelig andel i denne transaktion. Dette gælder dog ikke, hvis Iberia anvender sin tilbagetilbagekøbsoption til umiddelbart derefter at sælge aktiverne til tredjepart. De samme to betingelser gælder det tredje år efter overdragelsen, hvis Iberia fremsætter det mest attraktive tilbud. Dette viser, at alle transaktionerne vedrørende Andes Holding BV sigter mod en reel afhændelse af de sydamerikanske interesser, og at der ikke er tale om en kamoufleret kapitaltilførsel uden egentlige ændringer i koncernens sammensætning. Dette gælder også for de forpligtelser, de spanske myndigheder har påtaget sig, og hvorefter:

— Teneo har en andel i Andes Holding BV med samme rettigheder og forpligtelser som de andre aktionærer og kapitalindskydere i Andes Holding BV og efter forretningsmæssige principper. Beslutninger vedrørende Andes Holding BV træffes af et flertal af aktionærerne i henhold til aftalerne mellem parterne i overensstemmelse med gældende nederlandsk og engelsk ret. Hvis Teneo en gang i fremtiden tvinges til at optage nogle af Andes Holding BV's aktiver på grund af kommercielle forhold, der påvirker Andes Holding BV, forpligter den spanske regering sig til at pålægge Teneo derefter at sælge disse aktiver til tredje mand. Bortset fra tilfælde, der er en følge af Teneos rettigheder og forpligtelser i henhold til aftalerne vedrørende Andes Holding BV, må Teneo ikke erhverve nogen aktiver i Andes Holding BV

— intet offentligt spansk organ eller selskab — undtagen Iberia og Teneo — må inddrages i transaktionerne vedrørende Andes Holding BV eller erhverve aktiver i Andes Holding BV.

Det ser endelig ud til, at selv om de forskellige transaktioner vedrørende Andes Holding BV rent umiddelbart kun betyder en kapitaltilførsel på netto 16 mia. pta., medfører de dog en betydelig reduktion af de risici, Iberia har været udsat for på grund af sine interesser i Arsa. Således elimineres en af de vigtigste risikofaktorer i Iberias situation, når denne betragtes ud fra det private investorprincip. Disse risici skyldes ikke bare Iberias store kapitalinteresser i Arsa (83,35 %) men også de lån og garantier, Iberia har givet Arsa. Efter de nævnte transaktioner, har Iberia kun en direkte minoritetskapitalinteresse på 5,73 % i Arsa. De garantier, Iberia har stillet for Arsas lån, er også afviklet med undtagelse af garantier for et lån på 75 mio. US \$, som dog er sikret gennem to

⁽¹⁾ Kommissionens meddelelse om anvendelse af artikel 92 og artikel 93 i forbindelse med offentlige myndigheders erhvervelse af kapitalinteresser, EF-Bull. nr. 9-1984.

Boeing 747, hvis markedsværdi svarer til dette beløb. Det bør dog bemærkes, at den udskudte betaling for Austral er en risiko for Iberia, da den kan betyde, at den faktiske betalingssum bliver den samme som udbyttet ved eventuelt gensalg til tredjepart. Dette gælder også for »due diligence«-perioden på maksimalt fire måneder, hvorunder der stadig kan sættes spørgsmålstegn ved salget af de sydamerikanske aktiver. Her må man dog huske, at der af Teneo ifølge de spanske myndigheder kun vil blive udbetalt 36,685 mia. til Iberia af den anmeldte kapitaltilførsel på 87 mia. pta. umiddelbart efter vedtagelsen af denne beslutning. De resterende 50,315 mia. pta. bliver først overført efter udbetaling af anden rate af det udbytte, der indkommer ved salg af Interinvest og Ladeco til Andes Holding BV og efter »due diligence«-perioden.

Hvad angår kapitaltilførslen på 87 mia. pta., er den normalt anvendte metode til at vurdere, hvorvidt en investering er rationel, at sammenligne investeringsbeløbet med det afkast, det vil medføre. Det forhold, at denne kapitaltilførsel til dels skal anvendes til at finansiere en personalenedskæring, som skønnes at koste 36,685 mia. pta., er ikke af betydning for Kommissionens vurdering.

Når man skal sammenligne den indledende investering på 87 mia. pta. med det forventede afkast på investeringen ved at anvende det private investorprincip, må man i denne sag fastsætte Iberia-koncernens værdi på mellemlang sigt og vurdere det minimale afkast, en privat investor normalt ville kræve, hvis han skal foretage en sådan investering. Afkastet på kapitaltilførslen hidrører hovedsagelig fra den værditilvækst, selskabet får i de næste par år, da det ikke skal udbetale dividende før 1999. Denne værditilvækst er forskellen mellem koncernens værdi på mellemlang sigt og dens nuværende værdi, som er nul ifølge de rådspurgte finansieringsanalytikere. Enhver vurdering af, hvorvidt investeringen i dette tilfælde er rationel, må derfor baseres på en sammenligning mellem investeringssummen og selskabets sandsynlige værdi på mellemlang sigt tilbagediskonteret med den interne rente, en investor ville kræve som minimum.

Den almindelige måde at beregne værdien af et selskab på, når det drejer sig om denne type operation, er at multiplicere cash flow i et typisk år med en koefficient, der tilbagediskonterer alle fremtidige cash flows. Den således beregnede værdi af aktiverne fratrækkes derefter

gælden, og man når så frem til værdien af egenkapitalen. Den multiplikator-koefficient, der anvendes på fortjenesten i et typisk år, bygger både på den gennemsnitlige vækst i cash flow for alle de fremtidige år og på kalkulationsrenten, idet denne er den vejede gennemsnitlige kapitalomkostning for selskabet (»Weighted Average Cost of Capital«), hvor både er medregnet gældsomkostninger og omkostninger i forbindelse med egenkapital. Gældsomkostningerne er ret nemme at beregne, da man kun behøver at se på renten af de lån, der er optaget af selskabet, men omkostninger i forbindelse med egenkapital (»Cost of Equity«) er ikke nemme at vurdere. Dette gøres ved at anvende en »Capital Asset Pricing Model« (CAPM). I henhold til denne model er omkostningerne forbundet med egenkapitalen lig med den risikofri markedsrate plus risikopræmien for dette marked multipliceret med en beta-koefficient. Beta-koefficienten (»equity beta«) er det afkast, der kræves af markedet i en given sektor, og som direkte måles ved at sammenligne de resultater, der er opnået af virksomhederne i denne sektor, med deres børsværdi og korrigeret med kapitalstrukturen (»gearing«) for den pågældende virksomhed. Det skal bemærkes, at den således definerede vejede gennemsnitlige kapitalomkostning ikke på anden måde tager hensyn til den enkelte virksomheds særlige risiko.

Kommissionen har anvendt denne fremgangsmåde i nærværende sag. Tidshorisonten for vurdering af Iberia-koncernens sandsynlige værdi på mellemlang sigt er 1999, da selskabet råder over finansielle fremskrivninger frem til dette tidspunkt, og 1999 er tilstrækkelig langt ude i fremtiden til, at kapitaltilførslen kan få fuld virkning som en del af genopretningsprocessen, og det er på den anden side tidligt nok til at reducere usikkerheden omkring fremskrivningernes pålidelighed. Disse bygger på forsigtige væksthypoteser, da Iberias driftsindtægter i henhold til disse fremskrivninger kun forøges med 4,6 % om året i løbende priser mellem 1994 og 1999 og når op på 539,1 mia. pta. i 1999. Ifølge disse hypoteser taber Iberia markedsandele i denne periode. Til orientering er den årlige vækstrate for lufttransporten på verdensniveau udtrykt i passagerkilometre steget med henholdsvis ca. 4,0 % og 5,4 % i de sidste fem og ti år, og analytikere forudser en gennemsnitlig vækst på 6 % om året de næste fire år. I 1999 skulle Iberias driftsresultat være 55,5 mia. pta. og dets nettoresultat før skat 46,9 mia. pta. Dette forudsætter, at genopretningsprocessen — med udgangspunkt i de reducerede driftsomkostninger — fortsætter.

På basis af de fremskrevne resultater for 1999, som på visse punkter er blevet tilpasset og korrigeret, har man kunnet beregne en fortjeneste på dette tidspunkt og derefter en cash flow for et typisk år. Da der ikke er nogen børsnotering for Iberias aktiver, er det dog ikke muligt direkte at fastsætte værdien af selskabets beta-koefficient. Den anvendte koefficient på 1,39 (=equity beta) er derfor beregnet på grundlag af en analyse omfattende ca. 20 luftfartsselskaber i Europa og i verden, som også tager hensyn til Iberias finansielle struktur i 1999 og følgerne for denne struktur af salget af aktiver til Andes Holding BV. Kommissionen går i denne forbindelse ud fra, at Iberia modtager hele udbyttet fra salget af Austral, efter at Andes Holding BV har solgt det. Derimod har man ikke medregnet den kapitaltilførsel på 20 mia. pta., som Teneo planlægger i 1997. Den risikofri spanske markedsrente og risikopræmien for dette marked er blevet sat til henholdsvis 10,7 % og 7 %. På dette grundlag bliver omkostningerne forbundet med egenkapitalen 20,4 % og Iberias vejede gennemsnitlige kapitalomkostning 14,42 % i 1999. Kommissionen antager endvidere, at Iberias gennemsnitlige cash flow-vækst efter 1999 kommer til at svinge mellem 4 % og 4,5 % i løbende priser. Dette er en rimelig hypotese, da det — med en gennemsnitlig inflation beregnet til 3 % — betyder en realvækst på lidt over 1 % om året. Alle disse faktorer er blevet anvendt til at beregne markedsværdien af Iberia-koncernens egenkapital (=equity value) i 1999, dvs. 246 eller 267 mia. pta. afhængigt af, om den benyttede vækstrate er 4 % eller 4,5 %.

Kommissionen mener i øvrigt, at det minimale afkast (=hurdle rate), som en investor, der handler efter markedsprincipperne, ville betinge sig for at indskyde en sådan kapital, er mindst 30 % p.a. i betragtning af det pågældende beløbs størrelse og især de med operationens forbundne risici. Dette afkast på mindst 30 %, som synes meget højt og langt højere end de afkast, markedet kan fremvise, afspejler så absolut muligheden for, at programmet ikke kommer til at forløbe som planlagt, og at det reelle afkast i sidste ende bliver lavere. Afkastet skal i øvrigt være højere end egenkapitalomkostningerne, da disse ikke tager hensyn til alle de risici, der er forbundet med selskabet. Selv om de risici, der er forbundet med Arsa, næsten forsvinder, og driftsresultatet i 1994 og de første seks måneder af 1995 er betydeligt forbedret, er Iberia stadig et selskab med en meget høj specifik risiko. Følgende usikkerhedsmomenter truer specielt selskabets fortsatte genopretning, dets rentabilitet på lang sigt og de finansielle fremskrivninger frem til 1999, der er anvendt som grundlag for beregningen af selskabets værdi på denne dato:

- tilpasningsprogrammet er ikke blevet afsluttet. Navnlig er de forventede personalenedskæringer endnu ikke påbegyndt
- der har i den senere tid været en række arbejdskonflikter i selskabet, hvilket især afspejles i hyppige pilotstrejker. Bortset fra de direkte omkostninger for Iberia skader dette selskabets image, hvilket kan gøre det vanskeligt at opnå de produktivetsforbedringer, som programmet regner med
- programmet slutter i sin nuværende form ved udgangen af 1996, på hvilket tidspunkt Iberia endnu ikke har opnået samme produktivitet og effektivitet som dets vigtigste konkurrenter i Fællesskabet. Der skal således udarbejdes en ny plan for omkostningsnedsikæringer, og denne skal forhandles med arbejdsmarkedets parter. Resultatet af disse forhandlinger kan ikke forudses på nuværende tidspunkt
- der hersker tvivl om, hvorvidt der kan findes fremtidige eksterne partnere, og hvorledes disse kan involveres
- man kan endnu ikke fuldt ud vurdere, hvorledes Iberia og Iberias rentabilitet på lang sigt påvirkes af liberaliseringen af lufttransporten og ground handling-aktiviteterne i Europa.

Kommissionens udpegede konsulent mener også, at en privat investor ville forvente et minimalt årligt afkast på mindst 30 % og foreslår et interval på mellem 30 % og 40 %. Kommissionen mener, at en investor, der arbejder på kort og mellemlang sigt i en rent finansiell sammenhæng ville forvente et afkast på over 30 %. Kommissionen må dog i overensstemmelse med EF-Domstolens ovennævnte retspraksis tage hensyn til, at Teneo ikke prøver at opnå fortjeneste på sin kapital på kort og mellemlang sigt, men benytter en langsigtet strategi og økonomisk politik, der går ud på at få mest muligt ud af de stærke sider og potentialet i et selskab inden for en sektor i konstant ekspansion, hvilket navnlig skal ske via en alliance med en ekstern partner. Selskabets stærke sider omfatter hovedsagelig teknisk og kommerciell knowhow, et navn, der er kendt i hele verden, et net, der er centreret om Europa og Sydamerika, samt et solidt fodfæste i Spanien, som er det land, der har mest turisttrafik i Europa. Den konstante forbedring i Iberias driftsresultat i de seneste to år viser også, hvor effektivt og seriøst tilpasningsprogrammet er, idet dette program hovedsagelig sigter mod at reducere driftsomkostningerne. Man må i den forbindelse særligt bemærke, at den spanske regering understreger, at omkostningsnedsikæringer

er en grundlæggende målsætning i tilpasningsprogrammet i Iberias og Teneos øjne, og disse to selskaber mener desuden, at en fortsat indsats med henblik på at reducere omkostningerne også efter 1996 er af afgørende betydning. Ifølge Kommissionens oplysninger ser det faktisk ud til, at Iberias indsats med hensyn til produktivitet og omkostningsnedsækering vil gøre det muligt i perioden frem til 1998 i betydelig grad at indsnævre forskellen mellem Iberia og gennemsnittet af følgende virksomheder: British Airways, KLM, Lufthansa og Air France. De spanske myndigheders løfte om, at Teneo og Iberia — hvis tilpasningsprogrammets målsætninger ikke opfyldes — vil tilfredsstille behovet for yderligere kapital gennem øget omkostningsnedsækering, afhændelse af aktiver eller inddragelse af private investorer, medvirker også til at reducere risikoen.

Det må konkluderes, at investeringen på 87 mia. pta. ligger i nederste ende af værdiintervallet for Iberia-koncernenes egenkapital i 1999, beregnet efter ovennævnte metode og tilbagediskonteret over en periode på fire år med en intern rente på 30 % p.a. Det private investorprincip må således betragtes som værende opfyldt i forbindelse med denne kapitaltilførsel.

For at fuldende sin analyse, har Kommissionen også set nærmere på Iberias behov for egenkapital. De oplysninger, Kommissionen råder over, viser, at Iberia i de følgende måneder står over for omkostningerne i forbindelse med personalenedskæringsprogrammet og flere tilbagebetalinger af lån. Trods den konstante forbedring af cash flow tilvejebragt gennem driften er selskabet ikke i stand til at opfylde alle disse forpligtelser, og Iberias behov for frisk kapital er mindst 48 mia. pta. på kort sigt. Kvoten »gæld/egenkapital« er også langt højere end i andre europæiske selskaber, som nævnt under afsnit I. Iberias afhændelse af nogle af sine aktiver gennem salg af kapitalinteresser til Andes Holding BV har ganske vist resulteret i en nettotilførsel af frisk kapital, men har ikke i væsentlig grad ændret selskabets gældsstruktur, da disse afhændelser tværtimod regnskabsmæssigt har medført et nettotab. Iberias alvorlige gældssituation og utilstrækkelige egenkapital kræver af mindst tre grunde, at der genetableres en sundere finansiel struktur ved en forøgelse af egenkapitalen. Først og fremmest må selskabets nuværende og fremtidige kreditorer beroliges, navnlig bankerne, da deres finansiering er afgørende for selskabets overlevelse, og da de kunne fristes til at trække sig ud eller forlange enorme renter under henvisning til den utilstrækkelige egenkapital. Kommissionen ønsker i den forbindelse at påpege, at enhver direkte eller underforstået

betalingsgaranti, som fremsættes til Iberias kreditorer af Teneo eller noget andet offentligt organ, vil blive betragtet som ulovlig statsstøtte, da den ikke er anmeldt⁽¹⁾. For det andet skal Iberias gældsstruktur forbedres, således at selskabet kan tiltrække private partnere på kort og mellemlang sigt på betingelser, som er tilfredsstillende for selskabet og for dets aktionær, Teneo. Endelig udgør en kapitaltilførsel, der dækker mere end likviditetsbehovene på kort sigt, en klar demonstration af Teneos tillid til Iberias fremtid, særlig over for personalet, som føler sig utrygt efter mange års vanskeligheder. Under disse omstændigheder og i betragtning af, at den spanske regering klart har udtalt, at den tilførte kapital udelukkende vil blive anvendt til at dække omkostningerne i forbindelse med personalenedskæringerne eller reduktion af gælden på kommercielt grundlag, må de 87 mia. pta., som under alle omstændigheder dækker Iberias behov på kort sigt, betragtes som værende i overensstemmelse med Teneos strategi på lang sigt i forhold til sit datterselskab.

Det bør også anføres, at trods kapitalforøgelsen på 87 mia. pta. vil kvoten »finansieringsudgifter i forhold til omsætningen« indtil 1998 ligge klart højere hos Iberia end gennemsnittet for British Airways, KLM og Lufthansa. Således er også Iberias »gearing«, der defineres som forholdet mellem bankgæld og leasing på den ene side og den samlede egenkapital på den anden, betydeligt højere i samme periode end gennemsnittet for disse tre konkurrenter.

Det fremgår af ovenstående, at de forskellige transaktioner vedrørende Andes Holding BV og den kapitaltilførsel på 87 mia. pta., som foretages af Teneo til fordel for Iberia, ikke udgør statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1, og aftalens artikel 61, stk. 1. Der bør derfor ikke rejses indsigelse mod disse transaktioner, og proceduren bør afsluttes. I denne beslutning er der navnlig taget hensyn til den spanske regerings løfte vedrørende følgende forhold:

- hvis Iberia bliver i stand til at anvende sin tilbagekøbsoption i forbindelse med de sydamerikanske aktier, der er blevet solgt til Andes Holding BV i løbet af de første to år efter salget, inklusive »due diligence«-perioden, forpligter selskabet sig til kun at gøre dette, hvis a) markedsværdien af koncernens egenkapital er mindst 30 % af »Group's enterprise value« (dvs. koncernens samlede aktivers afkastningsevne), og hvis b) en privat investor direkte eller indirekte spiller en betydelig rolle i operationen. De samme to betingelser

⁽¹⁾ Skrivelse fra Kommissionen til medlemsstaterne den 5. april 1989. Reference: SG(89) D/4328.

gælder for det tredje år efter salget, hvis Iberia giver det mest attraktive bud. De gælder dog ikke, hvis Iberia bruger sin tilbagekøbsoption til umiddelbart derefter at gensælge de pågældende aktiver til tredje-parter

- Teneo har en andel i Andes Holding BV med samme rettigheder og forpligtelser som de andre aktionærer og kapitalindskydere i Andes Holding BV og efter forretningsmæssige principper. Beslutninger vedrørende Andes Holding BV træffes af et flertal af aktionærerne i henhold til aftalerne mellem parterne i overensstemmelse med gældende nederlandsk og engelsk ret. Hvis Teneo engang i fremtiden tvinges til at optage nogle af Andes Holding BV's aktiver på grund af kommercielle forhold, der påvirker Andes Holding BV, forpligter den spanske regering sig til at pålægge Teneo derefter at sælge disse aktiver til tredje-mand. Bortset fra tilfælde der er en følge af Teneos rettigheder og forpligtelser i henhold til aftalerne vedrørende Andes Holding BV, må Teneo ikke erhverve nogen aktiver i Andes Holding BV
- intet offentligt spansk organ eller selskab — undtagen Iberia og Teneo — må inddrages i transaktionerne vedrørende Andes Holding BV eller erhverve aktiver i Andes Holding BV
- den godkendte kapitaltilførsel må kun anvendes til a) at dække omkostningerne i forbindelse med persona-lenedskæringen eller b) at reducere gælden. Der udarbejdes en rapport til Kommissionen om gennemførelse af planen for reduktion af gælden. Denne rapport skal give en detaljeret beskrivelse af de lån, der skal tilbagebetales, og anvendelsen af de midler, der stilles til rådighed via nedskæringen af finansieringsomkostningerne. Pengene fra kapitaltilførslen må under ingen omstændigheder anvendes til at hindre Iberias omkostningsnedskæringsprogram eller på væsentlig måde ændre Iberias globale prisstrategi og flykapacitet
- de nødvendige midler til at betale omkostningerne i forbindelse med nedskæringen af personalet (36,685 mia. pta.) overføres til Iberia straks efter Kommissionens beslutning. Resten af kapitaltilførslen udbetales dog ikke til Iberia før efter anden udbetaling af det beløb, som salget af Interinvest og Ladeco til Andes Holding BV indbringer
- Iberia og Teneo er enige om, at omkostningsreduktion er en grundlæggende målsætning i tilpasningsprogrammet, og at det er af afgørende betydning at fortsætte indsatsen for omkostningsreduktion også efter 1996
- på de områder, hvor tilpasningsprogrammets målsætning ikke opfyldes, og hvor Iberia derfor har behov for yderligere kapital, opfylder Teneo og Iberia dette behov ved hjælp af større omkostningsreduktion, afhændelse af aktiver eller tilførsel af kapital, som primært hidrører fra private investorer.

Endelig har Kommissionen også noteret, at de spanske myndigheder er villige til at foretage et ekstra kapitaltilskud på 20 mia. pta. i det første kvartal af 1997, men at de kun vil gøre dette, hvor de otte kriterier og målsætninger under afsnit VI er blevet opfyldt. Hvorvidt disse målsætninger og kriterier er blevet opfyldt, bliver kontrolleret på grundlag af Iberias regnskaber for 1995 og 1996, revideret i henhold til spansk ret. Den ekstra kapitaltilførsel skal anmeldes til Kommissionen. Kommissionen vil så undersøge den ud fra det private investorprincip og kontrollere, at ovenstående målsætninger og kriterier er blevet opfyldt. Kommissionen vil også tage hensyn til andre faktorer, særlig de finansielle fremskrivninger for perioden 1997-2001, Iberias og Iberia-koncernens situation i forhold til hovedkonkurrenterne samt andre væsentlige risikofaktorer.

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Kommissionen erindrer om, at den i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3, på forhånd skal informeres om enhver transaktion, som kan indeholde statsstøtte. Kommissionen understreger endvidere, at hvis den i fremtiden modtager meddelelse om et støtteprojekt, skal den tage hensyn til alle relevante faktorer og navnlig, at selskabet allerede har modtaget statsstøtte. I så fald kan Kommissionen kun tillade yderligere støtte, hvis der foreligger omstændigheder, der er usædvanlige, uforudselige og eksterne for selskabet⁽¹⁾ —

⁽¹⁾ Anvendelse af EF-traktatens artikel 92 og 93 og EØS-aftalens artikel 61 om statsstøtte i luftfartssektoren, kapitel I.3, og V.2, (EFT nr. C 350 af 10. 12. 1994, s. 5).

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De forskellige transaktioner vedrørende Andes Holding BV og kapitaltilførslen på 87 mia. pta. fra Teneo til Iberia udgør ikke statsstøtte efter artikel 92, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 61, stk. 1, i aftalen om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig i betragtning af den spanske regerings løfter, som omhandlet under afsnit VII, tredje sidste afsnit.

Artikel 2

Denne beslutning er rette til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 1996.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 294/96 af 15. februar 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 1489/95 om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 38 af 16. februar 1996)

Side 16 og 18, bilag I og II, under »Appelsiner«, kolonnen »Produktkode«:

i stedet for: •0805 10 32 200
                  0805 10 34 200
                  0805 10 36 200•

læses: •0805 10 31 200
                  0805 10 33 200
                  0805 10 35 200
                  0805 10 37 200
                  0805 10 38 200
                  0805 10 39 200•.

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 623/96 af 9. april 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 1489/95 om eksportrestitutioner for frugt og grøntsager

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 89 af 10. april 1996)

Side 12 og 14, bilag I og II, under »Appelsiner«, kolonnen »Produktkode«:

i stedet for: •0805 10 32 200
                  0805 10 34 200
                  0805 10 36 200•

læses: •0805 10 31 200
                  0805 10 33 200
                  0805 10 35 200
                  0805 10 37 200
                  0805 10 38 200
                  0805 10 39 200•.
